

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 130, ЧИСЛО 1, П'ЯТНИЦЯ, 6 СІЧНЯ 2023 РОКУ

1893

Vol. 130, No. 1, FRIDAY, JANUARY 6, 2023

\$2.00

Заява МЗС України

щодо нелегітимності перебування
Російської Федерації в Раді Безпеки ООН
та Організації Об'єднаних Націй у цілому

Розпад Радянського Союзу в грудні 1991 року залишив невирішеним питання міжнародних прав і обов'язків СРСР. З точки зору міжнародного права, неврегульованим залишається і питання статусу держави-члена ООН та постійного члена Ради Безпеки ООН, яким користується Російська Федерація.

Росія хибно вважає питання врегульованим, посилаючись на те, що вже з 24 грудня 1991 року, а в публічній площині – з 31 грудня 1991 року в Радбезі ООН з'явилася табличка з її назвою. Насправді, відповідно до Статуту ООН, для цього не було і досі немає жодних легітимних підстав.

Російська Федерація зайняла крісло постійного члена Радбезу ООН в обхід визначених Статутом ООН процедур. Це відбулося на підставі звичайного листа Президента РРФСР Бориса Єльцина на ім'я Генерального секретаря ООН, який був відправлений 24 грудня 31 рік тому.

Чинний Статут ООН не містить слів "Російська Федерація". Їх немає, зокрема, в Статті 23 Статуту, де перелічені постійні члени Ради Безпеки ООН.

Правомірна процедура набуття державою "Російська Федерація" членства в ООН та місця серед постійних членів Ради Безпеки мала обов'язково передбачати кроки, визначені Статутом ООН.

У грудні 1991 року звернення Російської Федерації щодо наміру продовжити членство СРСР в ООН мало бути належним чином розглянуто Радою Безпеки та Генеральною Асамблеєю відповідно до Статті 4 Статуту ООН. Вона передбачає, що членство миролюбних держав в ООН набувається саме за рекомендацією Ради Безпеки ООН та за рішенням Генеральної Асамблеї, і лише в такий спосіб.

Наприклад, такий правомірний шлях пройшли новоутворені держави-члени ООН Чехія і Словаччина після того, як припинила своє існування держава-член ООН під назвою "Чехословаччина".

Таким чином, Російська Федерація ніколи не проходила правомірної процедури набуття членства і займає місце СРСР в Раді Безпеки ООН незаконно. З юридичної та політичної точок зору може бути лише один висновок: Росія – узурпатор місця Радянського Союзу в Радбезі ООН.

Жодним чином не могла підмінити чинний Статут ООН і домовленість групи країн колишнього СРСР в Алмати в грудні 1991 року, яка не була ратифікована Парламентом України, але нібито стала підставою для Бориса Єльцина, тодішнього Президента РРФСР, звернутися до Генерального секретаря ООН щодо „континуїтету“ членства СРСР. РРФСР на той момент також не була членом Організації.

(Закінчення на стор. 16)

Президент України виступив у Верховній Раді

Президент Володимир Зеленський промовляє у Верховній Раді. (Фото: Пресслужба Президента України)

КИЇВ. – 28 грудня 2022 року Президент Володимир Зеленський виступив зі щорічним посланням до Верховної Ради про внутрішнє і зовнішнє становище України.

Він наголосив, що цього року завдяки Україні світ повірив, що цінності дають силу, та переконався, що тиранія програє, а свобода обов'язково стане переможцем.

Більшість громадян у країнах Європейського Союзу підтримала ідею приєднання України до ЕС, тож настає час для початку переговорів щодо членства в Євросоюзі.

Він закликав подякувати українським воїнам, які здобувають для України мир і які є надією мільйонів людей на життя, надією Європи на спокій, а світу – на те, що час імперій минув.

Президент зазначив, що українській армії вда-

лося звільнити від російської окупації понад 1,800 міст і сіл, а світ допомагає Україні, надаючи передову зброю.

„Ще рік тому здавалося неможливим, що в нашій державі будуть системи ППО Patriot. Але тепер маємо й таку домовленість. Дякую нашим стратегічним партнерам! Це особливий знак довіри до України. Це справжнє союзництво зі Сполученими Штатами Америки. Ми досягли цього“, – наголосив В. Зеленський.

Президент закликав зберігати єдність суспільства попри будь-які особисті емоції й інтереси. Україна має стати лідером у цифровій трансформації держави й суспільства: завершити тотальну цифровізацію всіх дозволів і державних послуг та

(Закінчення на стор. 16)

Європарламент визнав Голодомор геноцидом українців

Георгій Лук'янчук

Європейський парламент 15 грудня 2022 року визнав Голодомор 1932-1933 років, організований владою СРСР, геноцидом українського народу. За це рішення свої голоси віддали 507 европарляментарів. 12 депутатів проголосували проти резолюції.

„Європарламент визнає Голодомор, штучний голод 1932-1933 років в Україні, викликаний свідомою політикою радянської влади, геноцидом проти українського народу, оскільки його скоїли з метою знищити групу людей шляхом умисного створення умов життя, розрахованого на її фізичне знищення“, – сказано у резолюції.

Депутати також засудили спроби правлячого режиму в Росії маніпулювати історією „заради власного виживання“ та закликали Росію як правонаступницю Радянського Союзу принести вибачення за злочини проти України. Москва як не визнавала, так і не визнає геноцидного характеру

Голодомору, вона не визнає сам факт злочину Голодомору. Європарламент заявляє, що відбілювання та прославлення тоталітарного радянського режиму та відродження культу радянського диктатора Йосифа Сталіна призвели до того, що Росія сьогодні є державою-спонсором тероризму. Евродепутати також засуджують жахливі злочини Росії, які знову здійснюються проти українського народу, такі як цілеспрямоване знищення цивільної енергетичної інфраструктури України взимку. Європарляментарі закликали всі країни й організації, які ще не зробили цього, наслідувати їхній приклад і визнати штучний голод 1930-их років в Україні геноцидом.

Голодомор офіційно визнали геноцидом понад 20 країн світу: Чехія, Німеччина, Австралія, Еквадор, Естонія, Канада, Колумбія, Грузія, Угорщина, Латвія, Литва, Мексика, Парагвай, Перу, Польща, Португалія, США та Ватикан. У кінці листопада цього року також до цих країн приєднались Нідерланди, Ірландія, Молдова та Румунія.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Атака у новорічну ніч

КИЇВ. – 1 січня 2023 року у новорічну ніч російські війська атакували Україну безпілотниками-камікадзе іранського виробництва „Shahed-131/136“. Про це повідомляють Повітряні сили Збройних сил України. Близько 20 повітряних цілей збили над Києвом, повідомили у військовій адміністрації міста. У Дніпровському районі уламки впали ракети на проїжджу частину, вибухи лунали у Голосіївському та Шевченківському районах столиці. Попередньо, жертв і потерпілих у Києві від атаки дронів немає. Вдень 31 грудня внаслідок російської масованої атаки на Київ 20 людей постраждали, одна людина загинула. Крім цієї атаки, протягом доби Росія завдала по Україні 31 ракетний і 12 авіаційних ударів, а також здійснили понад 70 обстрілів з ракетних систем. Постраждала цивільна інфраструктура Чернігівської, Сумської, Київської, Хмельницької, Донецької, Запорізької, Миколаївської та Херсонської областей. За добу в Україні через російські обстріли загинуло двоє та поранено 50 цивільних. Російські війська з мінометів та артилерії завдавали також ударів по Харківщині. Під вогнем були Куп'янськ, Вовчанськ та інші населені пункти Куп'янського, Чугуївського та Харківського районів. („BBC“)

■ Удар по мобілізованих у Макіївці

МАКІЇВКА, Донецька область. – Пізно ввечері 1 січня в українських ЗМІ та телеграм-каналах з'явилися повідомлення про те, що у новорічну ніч ЗСУ завдали удару по об'єкту в Макіївці, де розташовувалися мобілізовані російські солдати. Вбито 400 та поранено 300 російських мобілізованих, розміщених у будівлі профтехучилища. Удар по будівлі завдали якраз у ті хвилини, коли російське телебачення передавало новорічне привітання президента Путіна, який з'явився на екрані на тлі військовослужбовців. Будівлю училища знищено повністю. Це можна назвати однією з найбільш смертоносних атак української армії у війні, яку розв'язала Росія. Попередньо, причиною попадання HIMARS послужило активне використання військовослужбовцями, які прибули, мобільних телефонів. („BBC“)

■ Повтікали озброєні в'язні

ЛУГАНСЬК. – У Росії оголосили в розшук шістьох учасників так званої „приватної військової компанії Вагнера“, які втекли з навчального табору в окупованій Росією частині Луганської області України. До прибуття в тренувальний центр вони перебували в ув'язненні в Росії. Засуджені втекли 21-22 грудня 2022 року, серед них – киргизький та білоруський громадяни, троє громадян Узбекистану та один громадянин Росії. Вказується, що вони озброєні. В'язнів російських колоній масово вербують для участі у війні проти України. Їм обіцяють значні виплати та помилування після участі в боях. Представник Ради національної безпеки США Джон Кірбі у грудні повідомив, що, за оцінками Вашингтона, у ПВК можуть перебувати до 40 тис. російських в'язнів. У багатьох випадках йдеться про людей, засуджених за насильницькі злочини, у тому числі бандитизм та вбивства. Ці люди отримують доступ до вогнепальної зброї та армійської техніки. (Радіо Свобода)

■ Оголошено хвилину мовчання

КИЇВ. – Згідно з указом Президента Володимира Зеленського оголошено хвилину мовчання для вшанування пам'яті загиблих унаслідок збройної агресії Російської федерації. Хвилина мовчання проводитиметься щодня о 9-ій год., її будуть оголошувати в усіх засобах масової інформації. Згідно з указом, Кабінету міністрів, обласним і Київській міській державним адміністраціям доручено забезпечувати проведення загальнонаціональної хвилини мовчання, у тому числі у закладах освіти. Міністерству закордонних справ доручено забезпечити проведення хвилини мовчання закордонними дипломатичними установами України щоденно о 9-ій год. за місцевим часом у державах перебування. (Укрінформ)

Україна продовжує стримувати ворога

Головнокомандуючий ЗСУ Валерій Залужний підбив підсумки 2022 року. Сьогодні Україна продовжує стримувати ворога на сухопутній ділянці загальною протяжністю 3,786 км, у тому числі активна лінія фронту з агресором складає 1,500 кілометрів. ЗСУ звільнили 40 відс. захоплених після 24 лютого 2022 року територій та 28 відс. від усіх захоплених Росією територій. за

В окупованій Макіївці Донецької області у новорічну ніч було знищено близько 400 окупантів, ще близько 300 поранено. Міністерство оборони Росії визнало факт атаки, але заявляє, що втрати – лише 63 окупанта.

Під час масованої атаки дронів на новорічні свята протиповітряна оборона України знищила 84 дрони, усі запущені Росією. 3 вересня 2022 року Сили оборони знищили майже 500 ворожих дронів.

Українські військові встановили державний прапор на дніпровському острові Великий Потьомкінський у Херсонській області.

Найбільш складною ситуація залишається на ділянці Соледар-Бахмут-Майорськ, де ворог намагається просуватися вперед, але підрозділи Сил оборони стримують ворожий наступ. ЗСУ надійно тримають оборонні рубежі на Запорізькому

напрямку і докладають зусиль для захисту від ворожих обстрілів Херсона. Ситуація на кордоні з Республікою Білорусь повністю контрольована.

Траса Кремінна-Сватове перебуває під вогневою контролею українських захисників, і тепер логістика окупантів значно ускладнилась. На напрямку Кремінна-Сватове українські військові знищили два російських склади боєприпасів та склад паливо-мастильних матеріалів.

У районі населеного пункту Чулаківка Херсонської області російські загарбники зазнали значних втрат. Нині підтверджено, що внаслідок вогневого ураження підрозділами Сил оборони України 31 грудня було ліквідовано та поранено близько 500 окупантів.

За оцінками воєнної розвідки України, росіяни намагаються продовжувати наступальні дії. На жодному з напрямків їм не вдалося досягти мети. Вони розуміють, що програтимуть, але завершення війни не планують.

Французькі журналісти під час прямої трансляції для телеканалу ТМС стали свідками ракетного удару по Краматорську. Журналісти Поль Гасньє, Елоїз Грегуар і Тео Пальфраї не постраждали, але, за їхніми словами, були дуже налякані.

Ерзянський національний конгрес проголосив незалежність

Аскольд Лозинський

Ерзянський національний конгрес зібрався у вигнанні в естонському місті Отепаа 30 вересня 2022 року для розгляду посилення репресій у Російській федерації. Делегати після обговорень прийняли важливі резолюції щодо нових цілей і завдань національного руху, серед яких – боротьба за незалежність Ерзі та відокремлення ерзянської території від Російської федерації.

Ерзя – один з найчисленніших фінно-угорських народів Росії, що проживає в Поволжі. У всеросійських переписах населення ерзя часто записують під екзонімом „мордва“, об'єднуючи їх в одну національну групу з мокшанами. Така уніфікація ускладнює розрахунок ерзя. Загальна чисельність – близько 500 тис. осіб. Ерзянська мова – угро-фінська мова фінно-волзької групи, одна з трьох державних мов Республіки Мордовія, поряд з мокшською та російською. Ерзя сповідує християнство (православ'я і лютеранство), а також традиційну національну релігію – інешкіпазію.

Вони один із небагатьох поневолених Москвою народів, що мають власну систему національно-представницьких органів. До його складу входять З'їзд делегатів ерзянських політичних партій і громадських об'єднань, Рада старших і Народний суд.

Ерзянський національний рух тричі офіційно засуджував провадження російською владою війни проти України: один раз у 2014 році та двічі у 2022 році. Підпал військового комісаріату в

Рузаєвці (Республіка Мордовія), а також розповсюдження антивоєнних листівок в Саранську в липні 2022 року пов'язані з ерзянським підпіллям. В Україні проти Росії воюють ерзянські добровольці, є підтверджені дані про втрати серед ерзянців.

Російська влада через залякування та переслідування активістів намагалася взяти під контроль ключові органи Ерзя, а зазнавши невдачі, створила паралельні представницькі органи, очолювані бюджетниками, тобто залежними від влади людьми.

Вранці 30 вересня до Отепаа прибуло керівництво парафії, естонські політики та культурні діячі, журналісти та науковці. Все місто було вкрито прапорами Естонії та Ерзі. Державний прапор в Отепаа відчувається дуже виразно – перший естонський прапор був посвячений у місцевій церкві в 1884 році. Відкриття конгресу ознаменувалося церемонією підняття прапора Естонії та національного прапора Ерзі, за використання якого цього року ФСБ і поліція почали переслідувати ерзян на їхній батьківщині – в Республіці Мордовія.

Засідання у конференц-залі розпочалося з хвилини мовчання, вшанування пам'яті ерзянського воїна – військовослужбовця ЗСУ Олексія Вещевайлова, який планував їхати на з'їзд делегатом, але загинув 26 вересня у битві з росіянами на Бахмутському напрямку в Донецькій області України. Решта ерзянських воїнів, які воюють на боці України, мали йти представляти ерзянське вій-

(Закінчення на стор. 9)

У Франції затримали українського олігарха

ПАРИЖ. – 27 грудня 2022 року за запитом Державного бюро розслідувань України французькі правоохоронці затримали на елітному курорті Куршевель колишнього народного депутата й акціонера банку „Фінанси та кредит“ Костянтина Жеваго. Протягом кількох місяців тривала тісна взаємодія з правоохоронцями різних країн, у тому числі органами юстиції, жандармерії та поліції Франції. У підсумку, на підставі отриманої слідством інформації, його затримали представники кримінальної поліції Французької Республіки.

Наразі готується необхідний пакет документів для його екстрадиції з Франції в Україну.

К. Жеваго і управителям банку інкримінують розтрату 113 млн дол., через що постраждали інтереси держави та вкладників банку.

Накладено арешт на майно підозрюваного олі-

гарха, зокрема акції його підприємств на сотні мільйонів гривень, корпоративні права товариств, 26 об'єктів нерухомості. Також накладено арешт на майно інших юридичних осіб, які пов'язані з колишнім депутатом. Це, зокрема, 14 майнових комплексів, 21 частина майнових комплексів, 30 нежитлових приміщень, 10 квартир.

У жовтні 2020 року заарештовані активи вартістю понад 300 млн грн були передані до Національного агентства з питань виявлення, розшуку та управління активами.

1 жовтня 2019 року Шевченківський районний суд Києва ухвалив рішення щодо стягнення з К. Жеваго 1,539 млрд грн на користь Національного банку в рахунок погашення заборгованості банку за наданими раніше кредитами рефінансування.

Укрінформ

Підсумки візиту Президента України до США

Георгій Лук'ячук

У США приймали українського президента дружньої держави, яка захищає свою свободу, а разом з нею і весь вільний світ, голову дружньої держави, яку США всеціло підтримують у цій битві за світову демократію. Запрошення Президента України до Вашингтону, організація його приїзду – це дуже сильний символічний хід Білого Дому, який продемонстрував повну підтримку України Сполученими Штатами. Це було продемонстровано як усім союзникам, що має сприяти непохитній підтримці України і з їхнього боку, так і державі-терористу та її диктаторові. Звичайно, це був і знак для всієї України: США підтримували, підтримують та будуть підтримувати Україну – до її перемоги і після перемоги. Це був окремий сильний сигнал Путінові, який послав американський президент під час спільної прес-конференції: „Путін зазнає поразки і йому ніколи не вдасться окупувати Україну“.

Президент США Джо Байден запросив Володимира Зеленського не лише для зустрічі, а й для виступу в Конгресі. Йому потрібен був цей виступ у Конгресі напередодні нового складу, де є більшість республіканців і посилюється нападки трампістського крила Республіканської партії на політику Байдена щодо допомоги Україні. І виступ українського президента на спільному засіданні обох палат Конгресу США став винятково важливим, адже цей виступ був у телевізійний час, коли максимальна кількість американців

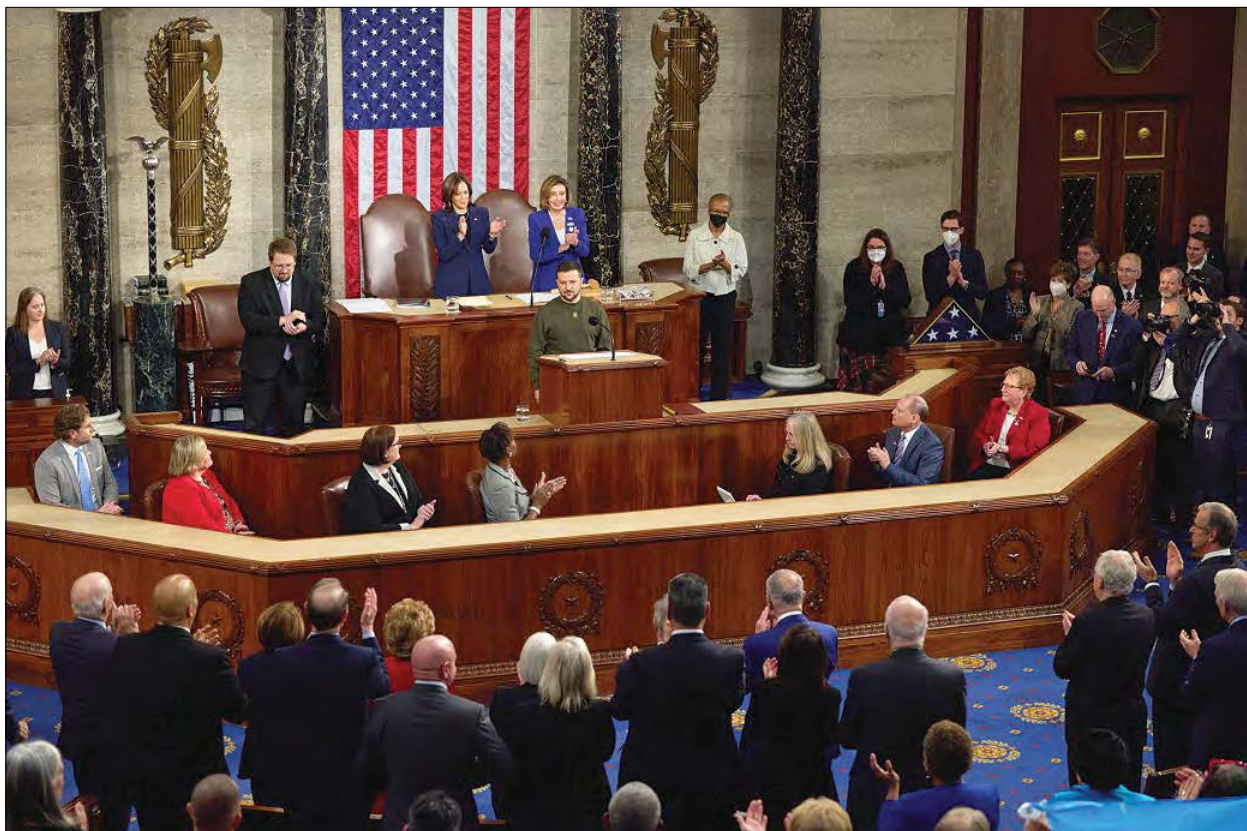

Президент Володимир Зеленський під час виступу в Конгресі США отримав незвичний подарунок: спікерка Палати представників Ненсі Пелосі подарувала йому американський прапор, який майорів над Капітолієм напередодні його прибуття до Конгресу. (Фото: Пресслужба Президента України)

могла дивитися його у прямому етері – тим більше, що Зеленський виступав у Конгресі англійською мовою. Його дивились та слухали десятки

(Закінчення на стор. 14)

Виступ Володимира Зеленського у Конгресі США

Президент України Володимир Зеленський 22 грудня виступає на спільному засіданні обох палат Конгресу США.

Президент України Володимир Зеленський 22 грудня виступив із промовою на спільному засіданні обох палат Конгресу США. Він подякував американцям за допомогу та закликав і надалі спільно діяти проти агресії Росії. Конгрес кілька разів аплодував йому стоячи. Нижче вміщено повний текст виступу.

Дорогі американці!

В усіх штатах, містах і громадах. Усі, хто цінує свободу та справедливість. Цінує так само, як українці – в усіх наших містах, у кожній родині. Хай сьогодні мої слова поваги та вдячності будуть почуті кожним американським серцем!

Пані віце-президент, я дякую вам за ваші зусилля в допомозі Україні!

Пані спікер, ви сміливо відвідали Україну в час повномасштабної війни! Дякую вам!

Це велика честь і привілей – бути тут!

Шановні члени Конгресу – від обох партій, – які теж були в Києві! Шановні члени Конгресу та сенатори – від обох партій, – які ще перебувають в Україні, я впевнений у цьому, в майбутньому! Шановні представники нашої діаспори, які присутні тут і присутні по всій країні! Шановні журналісти!

Для мене честь бути в Конгресі Сполучених Штатів Америки та звертатися до вас і до всіх американців.

Всупереч усім перешкодам і похмурих сценаріям Україна не впала. Україна жива та б'ється.

І це дає мені вагомий підстави поділитися з вами нашою першою спільною перемогою – ми перемогли Росію в битві за думки світу. У нас немає стра-

(Закінчення на стор. 15)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Росія вивела в море шість кораблів

КИЇВ. – Росія вивела в море шість кораблів, в тому числі ракетноносій із вісьмома „Калібрами“. Корабельне угруповання ворога в Чорному морі складається з шести одиниць, серед яких великий десантний корабель, в Азовському морі – один корабель, ракетноносій є в пунктах базування. У Середземному морі є дев'ять ворожих кораблів, з них п'ять носіїв крилатих ракет „Калібр“, загальний залп – 72 ракети. Жителів півдня України закликали не ігнорувати сигнали повітряної тривоги і дотримуватись обмежень режиму військового стану. (Укрінформ)

■ Національний банк вилучає банкноти

КИЇВ. – З 1 січня 2023 року Національний банк України розпочинає поступово вилучати із обігу паперові банкноти номіналами 5, 10, 20 та 100 грн зразків 2003-2007 років з метою поступово їх заміни. Замість них в обіг надійдуть обігові монети номіналами 5 та 10 грн зразка 2018 року та банкноти номіналами 20 та 100 грн нового покоління. (Укрінформ)

■ Видали календар до 100-річчя Симчича

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – На Прикарпатті видали іменний календар з нагоди 100-річчя сотенного УПА, Героя України Мирослава Симчича, який 5 січня 2023 року відзначив свій поважний ювілей. Виготовлено 500 примірників календаря. Їх передадуть до музею історії міста Коломиї, де заплановано відзначення 100-річчя Героя України. М. Симчич – почесний громадянин Коломиї, Львова та Космача 32 роки провів у радянських концтаборах. Найуспішнішим боєм сотенного Симчича вважають Рушівський бій під Космачем, в якому, за даними Центру дослідження визвольного руху, з радянського боку, окрім дивізії НКВД, брали участь три прикордонні загони та деякі інші радянські формування. (Укрінформ)

■ Почали композиторський конкурс

Львів. – Розпочали композиторський конкурс ім. Мирослава Скорика, що має на меті підтримку молодих композиторів-симфоністів. Конкурс відбувається кожні два роки і у 2023 пройде його друга едіція. Ініціатива полягає у тому, щоби виявити та підтримати талановитих молодих українських композиторів, які працюють в симфонічному жанрі сучасної класичної музики. Також, щоб популяризувати сучасну класичну музику, зокрема і впроваджувати її в концертні програми українських симфонічних оркестрів. У конкурсі можуть брати участь композитори-громадяни України, яким у 2023 році виповнюється не більше 40 років. Інформація про кінцеві терміни подання конкурсних матеріалів, склад оргкомітету, журі та премії конкурсу буде опублікована на сайті філармонії 1 лютого. (Укрінформ)

■ Росія готується до нового удару

КИЇВ. – Наступний масований ракетний удар по Україні (70-80 і більше ракет) Росія може завдати не раніше 10 січня. На Різдво, 7 січня, росіяни теж можуть спробувати удар, але тільки обмеженим потенціалом – 50-60 ракет, оскільки їхній накопичувальний потенціал становить всього 5-7 ракет на добу. Як відзначив військово-політичний оглядач Олександр Коваленко, на сьогоднішній день можна фіксувати стабільну тенденцію зниження ефективності ракетних ударів Росії. Всі напрямки проходження ракет і дронів вивчені. (УНІАН)

■ Поранено японського фотокореспондента

КИЇВ. – Речник офісу ООН із координації гуманітарних зусиль в Україні Савіано Абру висловив жаль з приводу поранення Ватару Секіта, фотокореспондента японської газети AJ Wasahi у Києві 31 грудня 2022 року і закликав захистити мирне населення України. В. Секіта під час ракетної атаки росіян на Київ перебував у готелі „Алфавіто“, що неподалік залізничного вокзалу та палацу „Україна“. Готель був частково зруйнований внаслідок обстрілу. „Журналісти не шкодують зусиль, щоб інформувати світ про те, як війна впливає на людей в Україні. (Голос Америки)

АМЕРИКА | СВІТ

■ Помер Папа-емерит Бенедикт XVI

ВАТИКАН. – Папа-емерит Бенедикт XVI помер 31 грудня 2022 року. Він був найстаршим з усіх пап в історії Церкви і перебував на Апостольському престолі від 2005 до 2013 року. Бенедикт XVI випередив у списку „пап-довгожителів” Лева XIII (1810-1903), який був папою 25 років. Йосиф Рацингер народився 16 квітня 1927 року в Німеччині. Це перший Папа за понад 700 років, який зрікся престолу (в лютому 2013 року). Відтоді він мешкав у колишньому монастирі на території Ватикану. В історії Церкви це – 265-ий Папа. Бенедикт XVI був першим папою-німцем від часів Віктора II (1055-1057). До свого обрання на посаду, він був префектом Конгрегації віровчення (1983-2005) і, займаючи цю одну з найважливіших ватиканських посад, був найближчим соратником Папи св. Івана Павла II. („Релігійно-інформаційна служба України”)

■ Генерал передбачає перемогу України

ВАШІНГТОН. – Представник Національного громадського радіо (NPR) 2 січня провів інтерв'ю з колишнім головнокомандувачем Збройних сил США в Європі (до 2018 року) генерал-лейтенантом (у відставці) Бен Годжесом. Генерал вважає „абсолютно можливим” і навіть „правдоподібним”, що Україна визволить Крим в цьому році, і це буде великим кроком до перемоги. („National Public Radio”)

■ Пхеньян усунув високопосадовця

ПХЕНЬЯН. – Державні ЗМІ повідомили 1 січня, що уряд комуністичної Північної Кореї усунув з посади Пак Джонг Чена, другого найвпливовішого військового урядовця після голови держави Кім Чен Ина. Зміна сталася на річних зборах Центрального комітету правлячої партії. Центральна військова комісія партії, очолена Кім Чен Ином, дійсно є найсильнішим органом в ділянці військових справ, навіть перевищуючи Міністерство оборони. Пак мав взірцеву військову кар'єру, просуваючись від однозіркового генерала на посту коменданта артилерії в 2015 році до чотиризіркового генерала в 2010 році в ділянці ракетної технології. Кім недавно закликав до розвитку нових міжконтинентальних балістичних ракет і збільшення ядерного арсеналу своєї країни. Пак став членом політбюро в 2020 році, отримавши титул маршала, найвищої військової ранги під Кімом. У листопаді він гостро виступав проти спільних військових навчань США та Південної Кореї. Після того як Північна Корея 26 грудня 2022 року запустила п'ять безпілотників на територію Південної Кореї, Сеул відреагував висланням своїх безпілотників на територію свого північного сусіда. Брак реакції з боку Пхеньяну може означати, що Північна Корея не помітила ці безпілотники, а відповідальність за це могла впасти на Пака. Рі Йонг Гіл замінив Пака на посаді заступника голови Центральної військової комісії та секретаря Центрального комітету партії. В минулому він займав посади міністра оборони та шефа генерального штабу армії. („Reuters”)

■ Американці не мають великих надій

ВАШІНГТОН. – Дослідчий інститут „Пю Рісирч Сентер” 1 грудня 2022 року оприлюднив статистику про те, що думають американці про можливість успіхів у ділянці політики. Виглядає, що після проміжних виборів до Конгресу США, що відбулися в листопаді, американці не вірять в успішну діяльність своїх політиків. Переважна більшість опитаних (65 відс.) вважають, що Президент Джо Байден зможе здійснити свій порядок денний упродовж наступних двох років; 61 відс. думають так само про республіканських провідників у Конгресі. Тільки одна третина вважає, що президент (33 відс.) та республіканці (36 відс.) досягнуть успіху. Подібні цифри були і після проміжних виборів 2018 року, коли тільки одна третина виборців вірила в успіх Дональда Трампа та демократичних провідників у Конгресі. („www.pewresearch.org”)

МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА УКРАЇНИ

Про передання Україні комплексу „Patriot”

Зенітний ракетний підрозділ на позиції на авіабазі Касуга: машина управління, станція наведення ракет, пускова установка з двома ракетами в контейнерах. (Фото: Вікіпедія)

Борис Соколов

Один із найважливіших підсумків візиту Володимира Зеленського до Вашингтона – оголошення про передання Україні комплексу ПРО „Patriot”, найефективнішого з озброєнь такого роду в американському арсеналі.

Свого часу, ще навіть до анексії Криму, Путін виступав категорично проти розміщення „Петріотів” не лише в Україні, що тоді видавалося чистою фантастикою, а й у Польщі та Румунії. Він лякав російське населення тим, що замість протиракет на „Петріоти” можна поставити оперативно-тактичні ракети, зокрема з ядерними боеголовками, що нібито створить неприйнятні загрози російській території. І ось ця „страшна загроза” здійснюється.

Щоправда, перш ніж поставити американську систему ПРО на бойове чергування треба навчити роботи з нею український персонал. За оцінками

експертів, на це піде не менше двох місяців, тож „Петріоти” насправді прийдуть до України лише в лютому-березні. До цього часу Путін зможе продовжувати ракетний терор проти української енергетичної інфраструктури. Зазначу, до речі, що якби відповідна підготовка українських військово-вслужбовців розпочалася у жовтні, одразу після перших російських ударів по критичних об'єктах життєзабезпечення, то „Петріоти” могли б прибути до України ще до кінця цього року.

І як же відреагував Путін на неминучу швидку появу „Петріотів” на українській території? Чи це стало приводом для нової ескалації? Ні, Путін лише пообіцяв „перекладати” „Петріоти”, коли вони прибудуть до України. Враховуючи те, що російській армії досі не вдалося „клацнути” жодну установку HIMARS, можна оцінити серйозність путінських загроз. Так само не викличуть жодної

(Закінчення на стор. 16)

Росія – це неонацизм!

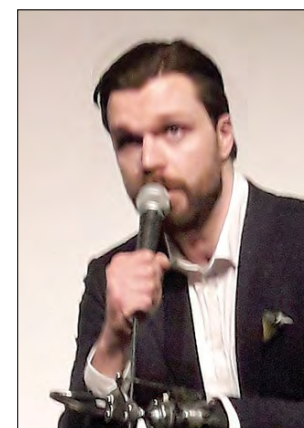
Яків Зубарев

ТЕЛЬ-АВІВ. – Ізраїль відвідали два представники України – заступниця голови Асоціації сімей захисників полку „Азов”, дружина одного з бійців полку, який перебуває в російському полоні Юлія Федосюк, а також повернутий нещодавно з полону офіцер Збройних сил України Ілля Самойленко. Ініціатори заходу організація „Ізраїльські друзі України”, за підтримки Посольства України та опозиціонера російського режиму Леоніда Невзліна.

22 грудня 2022 року українці зустрілися з журналістами та громадськими активістами Ізраїлю. На вечір в залі тель-авівського культурного центру „Бейт Ціон Америка” прийшли представники акредитованих в Ізраїлі дипломатичних місій та зарубіжних засобів масової інформації, кореспонденти провідних ізраїльських видань, керівники громадських організацій країни.

Першу частину вечора було присвячено демонстрації українського документального фільму про трагедію Маріуполя. Головними героями фільму стали мешканці міста, які розповідають про те, що їм довелося пережити під час втечі від російських ударів. І ці розповіді були страшніші за вид зруйнованих будівель. Один із біженців розповів, як у фільтраційному таборі його сім'ю розділили: дружину – в один бік, малолітнього сина – в інший, а самого відвезли машиною до приміщення, де після короткого допиту жорстоко, до втрати свідомості, побили. Коли почав приходити до тями, закашлявся і виявив, що кашель – від зубів, що повністю випали в роті. А під столом, на якому його уклали, побачив величезний потік крові. Але це була не його кров – того, хто був тут до нього.

Молода людина не каже, як йому вдалося вирватися з цього пекла, обличчя його приховано, ім'я – теж, і ми розуміємо, що життя його ще під загрозою, хоча б тому, що він – можливий свідок май-

Ілля Самойленко

Юлія Федосюк

бутнього Міжнародного трибуналу.

„Те, що ми бачили на екрані – лише маленька частина того, що багато місяців триває на нашій землі, – поділилася своїми враженнями Ю. Федосюк. – Але насправді ця війна триває вже понад вісім років, і щоразу, коли я бачу подібні кадри, вони розбивають моє серце. Я проспала перші удари по Києву. Мене розбудив телефонний дзвінок чоловіка, який на той час перебував у Маріуполі. Перше слово, яке я почула від нього: „Почалося”. Арсеній вступив добровольцем до полку „Азов” у 2014 році, коли розпочалася ця війна. Тоді він щойно закінчив історичний факультет академії, але пішов захищати країну, не маючи жодного військового досвіду. Всі ці роки він безперервно служив у полку, пожертвувавши кар'єрою, спокійним життям, розвагами – всім тим, що мають зазвичай інші молоді люди. Зараз він понад шість місяців перебуває в полоні, і я не знаю, що з ним – де він, чи живий? Після того, як військове

(Закінчення на стор. 5)

МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА УКРАЇНИ

Список держав, які допомагають Україні

Світовий конгрес українців (СКУ) 30 грудня опублікував список держав, які 2022 року підтримали Україну, надавши їй гуманітарну та військову допомогу.

„Ми раді, що так багато країн і народів почули наш заклик і простягнули українцям руку допомоги у цих надзвичайних умовах. Сьогодні, підбиваючи підсумки цього важкого для усього миролюбного світу року, ми щиро дякуємо кожній державі світу, кожному народу, який надав військову або гуманітарну допомогу українцям!“, – подякували у СКУ.

У СКУ наголосили, що, незалежно від розміру та статусу допомоги, кожні з цих держав і суспільств зробили свій внесок у забезпечення стійкості українського народу, а значить – і у майбутню перемогу українців над російським агресором у 2023 році.

СКУ зібрав через „United with Ukraine“ 40 млн дол. для захисників України.

СКУ

Росія – це неонацизм!

(Закінчення зі стор. 4)

командування України віддало наказ про припинення опору і наші бійці здалися в полон, ми, сім'ї захисників „Азовсталі“, створили асоціацію, яка поставила за мету боротьбу за звільнення своїх чоловіків, синів, братів. Ми зустрічалися з Папою Римським, із конгресменами США, організуємо мітинги на підтримку полонених українських солдатів та офіцерів, постійно перебуваємо на зв'язку з офісом Президента України. Чому ми виділяємо у нашої боротьбі бійців „Азова“? Тому що при захисті Маріуполя вони показали приклад безмежної мужності та любові до своєї батьківщини, приклад, який злить ворога. Саме запекла оборона міста допомогла захистити північ нашої країни. Певного моменту в Маріуполі було зосереджено близько 40 тисяч російських солдатів. Якби наші бійці здали місто, вся ця сила ринула б на Харків, Чернігів, Суми і, зрештою, на Київ. Азовці захищали не зруйноване місто, вони захищали всю Україну. Тому ворог і запустив проти воїнів полку велику пропагандистську машину дискредитації, покликану принизити їх, позбавити людської гідності. І в ці хвилини, коли ми сидимо тут, я знаю, що з них знущуються, їх катують, продовжують принижувати всіма способами. Коли, залишаючи Київ, я розповідаю іншим людям про страждання українців, то постійно повторюю: „Це не лише про Україну – це про весь цивілізований світ, який зазнав атаки варварів. І ми не повинні допустити їхньої перемоги“.

Лейтенант Ілля Самойленко розпочав службу в полку „Азов“ у 2015 році – коли йому було 21 рік. Дивлячись зараз на цього статного, під два метри зросту, молодого чоловіка, важко повірити, що йому всього 28. Не за віком дорослий погляд, замість лівої руки – металевий протез, якщо придивитися, можна помітити і скляний протез замість правого ока. Так, все це – результат участі у боях за Україну, які також розпочалися для нього задовго до лютого 2022 року. Після важкого поранення та реабілітації він вийшов у відставку, вступив на історичний факультет Київського університету, але насолоджуватися мирним життям довелося, за власним зізнанням, лише дев'ять місяців. 24 лютого Ілля вирішив знову повернутися до „Азову“.

З бункера заводу „Азовсталь“, де „азовці“ тримали оборону, Самойленко передавав „на волю“ звідення новин, а 8 травня, за 12 днів до здачі в полон російським військам, провів англійською для представників закордонних ЗМІ прес-

конференцію. Протягом майже двох годин він описував неймовірно важкі умови життя поранених бійців, підсумувавши, що він і всі інші вважають себе мертвими. А потім був полон.

„Я провів в одиночній камері в Росії 120 днів, і вже боявся, що ніколи не повернуся в Україну, – розповів він на зустрічі в Тель-Авіві. – У камері я намагався стежити за часом, подумки рахуючи дні, і робив фізичні вправи. У полоні російські військові конфіскували у мене протез руки. Мене не катували фізично, але звільнені з полону мої товариші розповіли, що зазнавали тортур, їм відмовляли в медичній допомозі, харчуванні та воді. Росія не дбає про правила ведення війни. Їх не хвилюють Женевські та всі інші конвенції. Їм начхати на життя людей. Ця війна росіян брудніша і страшніша, ніж війни ХХ століття. Росія показала всьому світу, що живе однією ідеєю – знищити український народ, нашу мову, нашу культуру. Все, що їй потрібно, – територія України, але без українців. Тому й знищують цивільні об'єкти, де можуть ховатися люди, інфраструктуру... Менш як за два місяці ми ліквідували 2,500 російських окупантів та поранили 5 тисяч. До війни в Маріуполі проживало близько півмільйона людей, 150 тисяч з них зуміли виїхати ще до приходу росіян, щонайменше 100 тисяч депортовані до Росії, і ми маємо документальне підтвердження того, що 50 тисяч загинули від ракетних ударів. На нашій землі зіткнулася цивілізація з антицивілізацією, але наші військові можливості обмежені, ми не можемо забезпечити повний захист мирного населення, і тому звертаємося до всього світу з проханням про дієву підтримку нашої боротьби. Звільнення з полону викликає у мене змішані почуття – адже майже 700 „азовців“ залишаються ще в російському полоні, піддаючись тортурам та нелюдському поводженню. Серед них жінки, зокрема вагітні“.

„Щоб розвіяти деякі міти щодо полку „Азов“, – сказала Ю. Федосюк, – додам, що він був створений людьми, налаштованими антикремлівськи, і до нього увійшли не лише українці, але і білоруси, росіяни, кримські татари, греки, вірмени, азербайджанці, євреї. Серед полонених „азовців“ також є євреї. Що ж до звинувачень, що часом лунають у дивній символіці полку або татуювання на тілі, то скажу, що для мене неонацизм – це не прапори чи картини, а дія. Російські війська вбили понад 100 тисяч мирних громадян, перетворили на біженців кілька мільйонів людей, депортували тисячі дітей, створили фільтраційні табори та пересувні крематорії, що діють до цього дня. Це – неонацизм! І про цей скоєний ними жах, нам ще доведеться дізнатися“.

Переклад українською мовою: Світлана Глаз.

АМЕРИКА | СВІТ

■ Філантроп щедро підтримує Україну

НЮ-ЙОРК. – У великій і поважній газеті „Вол Стріт Джорнал“ 22 грудня 2022 року з'явилося платне оголошення у першій частині газети на повну сьому сторінку. Великими чорними літерами написано згори: „Це не є оборонна війна!“ Далі закликається: „Дайте Україні зброю, щоб боротися з російською агресією“. Підписано: „Гю Ф. Калвергавс, мол.“ Пошук цього імені в американській пресі показав новинку в газеті „The Free Press“ у Тампі (Флориди) з 10 березня, в якій пишеться, що цей американський адвокат і філантроп, котрий є інвестором в нерухомості в Маямі, подав платне оголошення у „Вол Стріт Джорнал“, закликаючи читачів підтримати Фонд захисту дітей України при UNICEF, міжнародному фонді невідкладної допомоги для дітей – UNICEF USA Protect Children of Ukraine Fund. Він сам пожертвував 1 млн дол. на цей фонд, який допомагає дітям і родинам в Україні вже 25 років. Від початку війни ця організація діє в Україні, надаючи гуманітарну допомогу. Під своїм підписом в газеті з 22 грудня 2022 року філантроп подав свою електронну адресу: hugh.culverhouse@gmail.com. („The Wall Street Journal“)

■ Лавров поставив ультиматум Україні

МОСКВА. – Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров видав ультиматум Києву, в якому сказав: „Ворог добре обізнаний з нашими пропозиціями для демілітаризації і денацифікації територій контрольованих режимом, знищення загроз безпеці Росії, які звідти випливають, включно з нашими новими землями. Суть проста: виконайте їх для власного добра. Інакше справу вирішуватиме російська армія“. Він це сказав 26 грудня 2022 року державній телеагенції ТАСС. Днем раніше президент Росії Володимир Путін сказав, що Москва готова на переговори, але звинуватив Київ і західних союзників за брак розмов.(„Reuters“)

■ Китай сердиться, Тайван радіє

ТАЙПЕЙ. – Китай гостро висловив своє незадоволення 24 грудня 2022 року після того, як увійшов у силу закон про новий оборонний бюджет США. В ньому призначається 10 млрд дол. для укріплення безпеки Тайвану й пришвидшення доставки зброї. Демократичний Тайван є сіллю в оці для комуністичного Китаю, який вважає острів своєю територією. Тайван відкидає претензії Китаю, кажучи, що лише населення острова (23 млн осіб) має право вибирати своє майбутнє. Пекін ніколи не відмовився від використання сили для захоплення Тайвану і заявив, що новий бюджет „завдає поважну шкоду мирові й стабільності в Тайванській протоці“. США є найповажнішим міжнародним союзником острова. Міністерство оборони Тайвану подякувало США, кажучи, що закон вказує, якими важливими є для Вашингтону зв'язки з Тайванем та зміцнення безпеки острова. Щоб показати свою силу, Пекін 26 грудня вислав 71 військовий корабель і сім літаків у напрямі Тайвану. Китай регулярно намагається залякати острів виявами своєї могутності. Новий оборонний бюджет США призначає 858 млрд дол. на оборону в наступному фінансовому році. („Reuters“)

■ Скоротилася тривалість життя у США

АТЛАНТА. – Центри для контролю хворіб (CDC) 22 грудня 2022 року оприлюднили статистику, яка вказує, що тривалість життя у США скоротилася до найнижчого рівня за останніх 26 років. Число смертей зросло на 5.3 відс. від 835.4 на кожних 100 тис. осіб у 1996 році до 879.7 осіб у 2021 році. Це означає, що тривалість життя тепер становить 76.4 років і є найнижчою від 1996 року; у 2020 році вона була 77 років. Автори звіту вказують на коронавірус і зловживання наркотиками як головні причини цього погіршення. Для чоловіків тривалість життя тепер є 73.5 років, а для жінок – 79.3 років. Недуги серця залишаються найбільшою причиною смертей в країні, а відтак рак і коронавірус. („NBC News“)

Росія йде до розпаду

У новорічному вітанні Президент України Володимир Зеленський провістив кінець Російської імперії: „Почавши вторгнення в Україну, Путін розраховував на блискавичну війну. І зовсім не припускав, що ця війна триватиме під кінець 2022 року і кінця їй не буде видно. Путін навряд чи усвідомлює, що війну з Україною він, по суті, вже програв. Програв через рішучість українського народу, армії та політичного керівництва захистити свою незалежність. Російська ж армія виявила вкрай низький рівень бойової підготовки, командування та мотивації до війни“.

Стратегічний провал Росії віщує піднесення уярмлених нею народів. Цьому сприяють великі втрати на війні, на яку Росія кидає саме ці нації.

За даними Генерального штабу ЗСУ, втрати російської регулярної армії до 30 грудня 2022 року становили 105,250 убитими. Якщо припустити, що втрати нерегулярних формувань „ДНР“ та „ЛНР“ та ПВК „Вагнер“ у 1.8 раза менші, їх можна оцінити в 58,500 вбитими. Тоді число вбитих з російської сторони можна оцінити у 163,750 осіб, а загальна кількість убитих та поранених – у 491,250 осіб.

Ймовірно, Путін здогадується, що російські втрати в рази перевищують українські, тож виснажити людські ресурси України найближчим часом не вдасться. Тому він обрав тактику терористичних атак проти енергетичної інфраструктури, сподіваючись змусити українське керівництво до переговорів на російських умовах. Проте залякати українців не вдасться. Російські ракетні атаки покищо призвели лише до того, що США санкціонували постачання Україні комплексів „Patriot“.

Ядерною бомбою Путін більше не розмахує, чи отримавши інформацію про нищівну відповідь з боку США у разі використання Росією тактичної ядерної зброї проти України, чи прислухавшись до застережень з боку Китаю та Індії. Решта ж путінських загроз маловартісні, оскільки Росія вже використала у війні проти України практично весь свій арсенал конвенційних озброєнь.

Усі союзники у питанні допомоги Україні оглядаються на США і зазвичай починають постачати ті чи інші сучасні системи українцям лише після того, як було оголошено про відповідні американські постачання.

Наслідки російсько-української війни (з 2014 року) посилюють тенденції розпаду. Після приходу до влади в Кремлі угруповання силовиків на чолі з Путіним, Росія поступово звернула на шлях реваншизму. На цей час на території колишнього СРСР вже існували сепаратистські утворення, які спиралися на допомогу Росії. Спочатку силовим шляхом і фактично шляхом підкупу частини місцевої еліти було придушено визвольний рух у Чечні. У 2008 році Росія здійснила інтервенцію в Грузію і остаточно окупувала її частини – Південну Осетію та Абхазію, формально утворивши там підконтрольні „незалежні“ республіки, а пізніше поставила під свою контроль О. Лукашенка. На початку 2014 року вдерлась до України, захопивши Крим і частину Донбасу. Але провідні країни світу відреагували стримано і лише від 2015 і до початку 2022 року почали запроваджувати нові санкції проти Росії і активно постачати в Україну свою зброю. Разом з тим, серед політологів Заходу розгорнулася дискусія щодо подальшого (після очікуваної поразки Росії у війні) територіального і політичного устрою Росії. Це дозволило б обезпечити країни НАТО, і особливо Східної Європи від можливої російської агресії.

У 2022 році деякі представники корінних народів Росії утворили Форум вільних народів Росії, що дає змогу зробити чіткий план розпаду Російської федерації. Представники ойрат-калмицького народу вже оголосили про незалежність, а Татарстан та Ічкерія були визнані Верховною Радою України.

Розпад Російської Федерації розпочнуть Татарстан, Удмуртія, Чувашія, Мордовія, Башкортостан, Марій Ел. При розпаді на території Росії можуть утворитися три держави: Росія (Європейська), Сибірська республіка, Далекосхідна республіка.

ІСТОРІЯ

Комедія з українізацією в Росії

Юрій Борисенко,
Костянтин Дроздов

У квітні наступного року виповниться рівно 100 років рішенням XII з'їзду РКП(б), що окреслив у квітні 1923 року курс на коренізацію як основу національної політики в СРСР. Сталін та інші „великі вожді“ цілком логічно намітили зміни у національній сфері на початок масової колективізації, прагнучи домогтися лояльності до радянської влади багатомільйонних селянських мас. Українізація в УРСР та білорусизація в БРСР були також ефективним засобом протидії національній політиці тодішньої польської влади. Спочатку було задумано, що заходи щодо коренізації не обмежаться рамками національних республік та регіонів. Найбільш масштабним із таких транскордонних проєктів виявилось проведення українізації в Російській Федерації.

На території РРФСР, за даними перепису 1926 року, проживало майже 7 мільйонів (а саме 6,948,381) українців. Тільки у прикордонному Центральному Чорнозем'ї їх нарахували понад півтора мільйона, у Воронежській губернії – 1,009,211, або 33,2 відс. від усього населення, а в Курській губернії – 513,540, або 19,4 відс. від усіх жителів. Ці дані добре поєднувалися з результатами першого загального перепису населення 1897 року: тоді „малоросійський“ назвали своєю рідною мовою 915,900 жителів Воронежської губернії і 527,800 жителів Курської губернії.

Значна частина російських українців, особливо на селі, користувалася в побуті українською мовою. У багатьох мовні навички не губилися й у місті.

З приходом радянської влади українці на території РРФСР отримали великі національні права, але при цьому втратили статус приналежності до титульної нації, оголошені „нацменами“. В умовах Російської імперії та характерних для неї з XIX ст. уявлень про триєдину російську націю, що складається з великоросів, малоросів та білоросів, українці іноді не вважалися ніколи. Тепер же як „нацмени“ вони прирівнювалися до „пригнічених царизмом національностей“, причому в національній якості це ще мало самовизначитися. Справа в тому, що тривале спільне проживання етнічних українців серед великоросів, що переважали на прикордонні двох народів, сприяло природній асиміляції.

А про те, що вони насправді етнічні українці, багато російських „хочлів“ дізналися лише з приходом радянської влади, а то й з початком українізації. Важливо наголосити, що реальні українізаторські заходи сут-

тєво відрізнялися від того, що говорилося „великими вождями“ з високими трибун. Дев'ять років українізації в РРФСР містили у собі три різні періоди. У першому з них, у 1923-1925 рр., справа дійшла лише до створення та відкриття українських початкових шкіл. Другий період, 1926-1929 рр., характерний початком українізації низових ланок партійно-радянського апарату, а також виділенням у російських регіонах національних українських районів та сільрад. Третій та завершальний період, 1930-1932 рр., вирізнявся акцентом на культурну революцію серед російських українців.

Втім, з початком 1929 р. масової колективізації пріоритети у роботі серед селянських мас зазвичай були далекі від українізаторських заходів. Цю обставину дотепно помітив той, хто курував процеси українізації та білорусизації в РРФСР і написав про це книгу, відповідальний працівник Відділу національностей ВЦВК Зельман Островський (1882– після 1938). Виступаючи в березні 1932 р. у Воронежі на першому з'їзді нацменшин Центрально-Чорноземної області, він різко критикував обласну газету „Комуна“ за те, що висвітленню з'їзду вона відводила жалюгідні 10-15 рядків на неprestижній 4-ій сторінці. Попереджали ж цей матеріал великі тексти „Батарейне виховання курчат“ та звіт про досягнення бика-виробника на прізвисько Франц. З. Островський обурювався: „Як статті про виховання курчат, так і повідомлення про успіхи бика Франца могли б почекати ще кілька днів, тому що якщо важливе виховання курчат, то не менш важливим є і виховання кадрів для нацменшин“.

Адже сам З. Островський у своїй книзі та виступах вже оголосив про те, що українізація в УРСР відбулася і досягла значних успіхів. Насправді тих, хто сумнівається у потребі та правильності такого курсу в національній політиці, вистачало завжди. Редактор воронезької „Комуни“ Олександр Швер напевно належав до них, але при цьому явно висловлював не власну думку, а погляди свого покровителя, першого секретаря Центрально-Чорноземного обкому партії Йосипа Варейкіса. Той не з'явився на з'їзді нацменшин, відправивши виступати туди лише третього секретаря обкому Михайла Малинова.

Позиція воронезької газети відображала головні труднощі українізації та всіх подібних процесів у радянській національній політиці. Партійні органи українізації не піддавалися не лише на рівні обкому партії, а й у низовій ланці. Енергійна україніза-

(Закінчення на стор. 9)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Андрій Нинка

Редактор: Левко Хмельковський

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

Fax (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040 • Fax (973) 644-9510

E-mail advertising@ukrweekly.com

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або його видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Дякуємо за вітання!

Останнім часом до „Свободи“ надійшли численні вітання від читачів і приятелів нашого видання. З Інституту досліджень української діаспори ім. професора Любомира Винара Національного університету „Острозька академія“ пишуть: „У ці святкові дні все навколо наповнюється благодатним світлом, яке невимовною силою добра долає темряву, зігріває серця та огортає крилами душевного спокою. Має зникнути російський морок, має запанувати любов і Україна!“.

Редактор газети „Промінь просвіти Є“ громадської організації „Криворізьке міське правозахисне товариство“ Сергій Зінченко написав: „Тримайтеся і перемагайте всі

погодні й інші труднощі та випробування! Тим більше, що Ви прямуєте до 130-річчя найстарішого видання з діючих у світі. Бажаю Вам від нашої організації й газети всього найкращого у світі, бадьорого настрою і перемоги в наступному році над лютим ворогом!“.

З Нью-Йорку пишуть: „Дирекція Школи українознавства хоче подякувати всім за тісну співпрацю впродовж шкільного року та побажати кріпкого здоров'я, багато щастя та всіх Божих ласк Вам та Вашим родинам“.

Не маючи можливості оприлюднити всі вітання, дякуємо усім нашим приятелям і зичимо доброго здоров'я та успішного Нового року!

Редакція

Нова радість стала

У своєму святковому різдвяному посланні місцевий отець-парох, де я проживаю, підкреслив позитиви, починаючи з того, як ревно Папа Римський Франциск молиться за український народ у цей важкий час. Я подумав, що, звичайно, якщо це правда, то це має бути Різдво, і що послання пароху вимагає серйозної самоаналізи як з боку Папи, так і з боку мого самого.

І тому я самостійно розмірковую про позитивні моменти року, який був засадничо не добрим для мого українського народу. Якщо ми шукаємо співчуття, то це не був поганий рік. Україна була в усіх на думці. Правда краще, щоб не було потреби співчуття. Світова спільнота виявила більш ніж співчуття, вона дуже допомогла не лише словом, а й ділом.

Після нещодавнього виступу Президента України в Конгресі навіть лідер республіканців сенатор Мітч Макконнел наголосив, що війна в Україні є нашим пріоритетом номер один. Не будучи великим шанувальником сенатора з Кентакі, я почав сприймати Різдво як час для зцілення.

Тим не менш, дві двопартійні ілюзії високого рівня американської наївності про те, щоб дивитися глибоко в очі Путіну та вести з ним бізнес або перезавантажувати політику щодо Росії, оскільки Росія більше не є загрозою, розвіялися. Сьогодні Америка визнає, що Росія є найсерйознішою загрозою глобальному миру та безпеці. Божевільні виключені з цього розгляду.

І тому я продовжую без гіпербол. Попри великі людські втрати та фізичне знищення по всій Україні, на полі бою за 10 місяців вторгнення воно було переважно успішним. Коментарі про те, що це не було передбачено, свідчать про необізнаність щодо українського народу, його історії та характеру, а також про глибоке нерозуміння природи Російської імперії як Федерації, а не в'язниці з багатьма внутрішніми слабкостями.

Міти розвіяно. У військовому пляні Росія не є наддержавою. Це також не однорідний моноліт. Хоча Путін виправдовує свій образ чистого зла, він є продуктом Росії. Російська куль-

тура породила безліч Путінів, серед яких є придаток російських спецслужб, які маскуються під релігію. Навіть парадигма російської матері є представником зла, яка виховує своїх синів не лише вбивцями, а й винуватцями надзвичайної жорстокості.

Українська армія довела, що не лише готова до НАТО, але й придатна для виконання керівної ролі. Екстремізм в Україні дуже незначний, оскільки всі громадяни України мають рівні права та можливості не менше, ніж корінне населення.

Внутрішньо українці, і не лише етнічні українці, а й усі українські громадяни та українські громади в усьому світі, довели, що добре усвідомлюють як свою трагічну, так і героїчну спадщину.

Сила, набута внаслідок багатовікових спроб знищити нас, і наш історичний майже закорінений героїзм, спадщина наших героїчних попередників подолали будь-які фізичні та психологічні вади. Слава Україні і слава її героям стали гаслами української нації всюди. Зображення Володимира Зеленського у військовій формі підходить не лише для обкладинки Time як людини року, а й як плякат нащадка козацького братства, у жилах якого пульсує героїчна кров.

Українці та всі люди доброї волі мають моральне право чи навіть не надмірне сподівання, що Новий рік буде більш сприятливим і справедливим. Це покладе край війні та стражданням українського цивільного населення, його дітей, а також військових. Різдво – час великої радості, народження Месії.

Нехай Месія допоможе відродити вільну і демократичну Україну з повністю відновленими кордонами, відновленим повним суверенітетом і здатністю відновити нашу інфраструктуру за відчутної допомоги спільноти націй, яка продовжить і активізує свої зусилля після війни з демонтажу Росії-імперії і звільнення всіх полонених, народів й окремих людей. Ось що для мене означає Різдво. Я не думаю, що я прошу занадто багато.

Аскольд Лозинський
Нью-Йорк

Здивував по доброму Зеленський

Як там не було, але ми дожили до 2023 року. По-правді, я б не назвав себе великим оптимістом. Через це дуже болісно переживаю цю війну. Але нині б хотів сказати про здобутки в Україні минулого року. Так, так, як це не звучить у час війни дивно! Отож, як на мене, є наявні позитиви такого страшного для кожного з нас 2022 року.

Україна зберегла незалежність. Незважаючи на колосальні втрати людських життів та виробничого потенціалу країни, удари ворога по державному устрою та інститутах влади, економіка країни продовжує функціонувати як цілісна система, а Уряд зберігає повноту влади та всі можливості для прийняття і реалізації політичних рішень.

Міжнародна підтримка. Рішучі дії державної влади України в початковий етап війни дали змогу консолідувати потужну міжнародну підтримку України, як в отриманні озброєнь, так і в фінансовій допомозі. Економіка України поступово відновлюється від воєнного шоку. Падіння виробництва

вдалося припинити, налагоджуються нові технологічні процеси, відбувається конверсія реального сектора.

І найголовніше – ми єдині, як ніколи. І це класно, я вірю, що буде все добре в нас. Дехто каже, зарано думати про те, що буде після перемоги, але мені здається, що вже треба над цим замислюватися. Бажаю, щоб після перемоги наш український запал на об'єднання, бути разом нікуди не подівся і тільки примножувався. І хочеться, щоб ми вийшли на новий, якісний рівень. Я дуже в це вірю.

А ще ми навчилися багато чому новому. У нас є одна мрія, одна спільна ціль і всі надії йдуть до цього. Здивував ще по доброму Зеленський. Все моє оточення голосувало проти нього. І зараз багато є критиків і скептиків. Що ж після війни варто буде більш докладно розглянути його постать. А під час війни він – молодець, що не кажить. Він – гідний президент, і ніхто цього не очікував.

Фідель Сухоніс,
Дніпро

Просвітяни України дякують

Товариство української мови ім. Шевченка (ТУМ-США) від початку жорстокої війни з московською навалою надає фінансову допомогу Україні на гуманітарну і просвітницьку працю. Ця поміч можлива через людей доброї волі, яким небайдужа доля України і українського народу. Крім української діаспори, багато американців приєднуються допомагати Україні.

З Чернівців заступниця голови обласної „Просвіти“ Світлана Масловська пише: „У Новому 2023 році прийде перемога! Тому що її несуть на своїх міцних плечах, у своїх сильних руках та гарячих серцях Збройні сили України, а допомагають їм усі небайдужі українці-волонтери, просвітяни, активісти, звичайні пересічні громадяни, котрим став ворожий „руський мір“. А ще разом з ними пліч-о-пліч, серцем до серця йдемо ми, українці в діаспорі.“

З Рівного голова „Просвіти“ Іван Ветров у своїм Різдвянім привітанні пише, що цього року річні Різдвяні дні є сумними, але водночас є вирішальними для духовної єдності суспільства й утвердження нації. Дорогою ціною повертається Незалежність. Україна обов'язково перемаже!“. Від волонтерського просвітницького штабу сприяння обороні України він висловлює щиру вдячність Товариству української мови за благодійність, що пришвидшує перемогу!

Активна довголітня членка міської управи Євгенія Гладунова пише: „Наш народ у більшості прозрів і каже: „Нехай без світла, без води і тепла, аби без москалів“.

У Полтаві Микола Кульчинський, голова обласної „Просвіти“, вірить, що буде перемога над лютим, мос-

ковським ворогом, бо увесь світ підтримує Україну. Він висловлює щиру подяку американському народу за підтримку і співчуття до української боротьби і Товариству української мови за всі роки співпраці, щоб українське слово вже ніколи не було гнане і зневажене на рідній землі, а щоб посіло гідне місце в українських душах з любов'ю до Вітчизни.

Голова Луганської „Просвіти“ від початку нападу москалів на Луганщину і Донеччину перебуває в Києві, звідки тримає тісний контакт з активістами Луганщини і куди передає потрібну поміч. Він висловлює щиру вдячність українській громаді, спільноті й уряду США та Президентові США за велику фінансову, матеріальну, військову і дипломатичну допомогу, яка змінить демократичний світ“.

З Хмельницького Віталій Михалевський, голова обласної „Просвіти“, вітає членів Товариства української мови з Різдвом Христовим та Новим роком і вірить, що Україна перемаже. Дякує за постійну духовну та фінансову підтримку. Вірить, що 155-річницю „Просвіти“ в 2023 році будуть відзначати у переможній Україні.

Щирі святкові побажання та подяки за фінансову підтримку надійшли від часописів „Галицька Просвіта“ (Івано-Франківськ), „Світінфо“ (Чернігів), „Бористен“ (Дніпро) та „Універсум“ (Львів).

За довголітню фінансову поміч дякують університети „Острозька академія“ та „Києво-Могилянська академія“, які виховують майбутній провід незалежної соборної України.

Віра Боднарчук
Порт Порт, Флориди

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Різдвяний концерт у церкві св. Юра Пластуни колядували в „Українському селі“

Учні Українського музичного інституту зі своїми вчителями в церкві св. Юра в Нью-Йорку. (Фото: Марко Гаталяк)

Ольга Кузишин

У суботу, 10 грудня 2022 року, парафіян церкви св. Юра в Нью-Йорку порадував концерт 24 учнів Українського інституту музики і мистецтва (UIMA).

У репертуарі концерту звучали різдвяні мелодії, твори Петра Чайковського, Георга Фрідріха Генделя, Людвіга Бетговена, Фрідріха Шопена, Василя Барвінського та інших видатних композиторів. Вражав професіоналізм, віртуозність та задушевність виконання. Не вірилось, що це грають зовсім юні музиканти, всі молодші 18 років.

Звичайно, не міг на концерті не прозвучати наш знаменитий український „Щедрик“ Миколи Леонтовича, якого знищили російські вороги. Але

вони не змогли знищити його невмирущий всесвітньо відомий твір.

Дивлячись на цих дітей і відчуваючи їхнє замилювання музикою, на думку спало, що ці діти ростуть і виховуються у світі прекрасного, на наших найкращих традиціях, і вони не підуть вбивати і гвалтувати інший народ, бо переконані, що доброта і краса врятують світ.

На завершення концерту викладачка музики Любов Щибчик виконала кілька композицій.

За організацію такого чудового, вдалого концерту викладачам інституту Л. Щибчик та Галині Легкій і директорів UIMA Марку Гаталяку належить глибока подяка.

Нехай щастить нашим юним талантам.

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерсі. – 29 грудня 2022 року пластуни станиці Ньюарк відвідали з колядою „Українське село“, привітали зі святом його мешканців. На фото: учасник війни в Україні Юрій Вовк розповідає колядникам про бої Інтернаціонального легіону територіальної оборони України в обороні Бучі і Гуляйполя. (Фото: Левко Хмельковський)

Річна конференція НТШ в Канаді

Уляна Плавушак-Підзамецька

10 грудня 2022 року Наукове Товариство ім. Шевченка в Канаді (НТШ) провело щорічну наукову конференцію для представлення нових досліджень, нових видань, нових науковців і науковиць, нових напрямків, нових творчих ідей. Головою конференції „Члени НТШ в науці“ була Уляна Пасічник, член Дирекції НТШ в Канаді і референтка від конференцій. У підготовчому комітеті були д-р Дарія Даревич, Христя Колос, д-р

Дагмара Турчин-Дувірак і Наді Герелюк. Конференцію відкрила д-р Марта Дичок, голова НТШ в Канаді. Учасниками були представники різних наукових галузей на різні теми.

Д-р Олександр Авербух, уродженець Новоайдару Луганської області України, історик літератури, поет і перекладач, провів і далі веде дослідження з поетами, письменниками та перекладачами про їх використання української мови до та після

(Закінчення на стор. 9)

CHECK OUT UNA'S ANNUITIES

AND TAKE THE GUESSWORK OUT OF PLANNING FOR THE FUTURE

EFFECTIVE 1/1/2023

<p>NEW</p> <p>3-YEAR</p> <p>4.00%*</p>	<p>5-YEAR</p> <p>4.10%*</p> <p>SECOND YEAR RATE 3.50%</p>	<p>7-YEAR</p> <p>4.25%*</p> <p>SECOND YEAR RATE 3.50%</p>	<p>9-YEAR</p> <p>5.00%*</p> <p>NEW • NEW • NEW • NEW • NEW SECOND YEAR RATE 4.00%</p>
---	--	--	--

* FIRST YEAR RATE. MINIMUM GUARANTEED RATE 2%
RATES SUBJECT TO CHANGE. NOT AVAILABLE IN ALL STATES

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG • 800.253.9862

Ерзянський національний...

(Закінчення зі стор. 2)

ськове братство. Один з них таки встиг отримати відпустку і дістатися до Естонії. Коли молодий ерзя у формі солдата ЗСУ зайшов до конференц-залі, він миттєво привернув увагу преси та естонської громадськості.

„Важливість цієї події для нашої країни важко переоцінити. Фактично наш народ опинився за залізною завісою. Більше третини делегатів не змогли потрапити на з'їзд. Російська влада тиснула навіть на тих ерзян, які залишилися в Росії і були залучені до підготовки та проведення з'їзду в дистанційному режимі. Були люди, які не змогли перетнути всі кордони і не потрапили до Естонії. Але, незважаючи на всі перепони, ми змогли скликати з'їзд і залучити до нього не лише старших, а й молодь“, – розповів боець ЗСУ, молодий ерзянин-ветеран Олександр Бутяйкин.

На розгляд делегатів були поставлені дуже гострі політичні питання. Виживання ерзі як народу в складі Росії вважається неможливим. Делегати обрали утворення федеративної землі Ерзян Мастор. З'їзд визнав Республіку Мордовія, Пензенську, Ульяновську, Нижегородську, Рязанську і Самарську області нелегітимними територіально-адміністративними утвореннями, а „органи влади“ цих утворень – органами без представницької дієздатності.

Після бурхливих дискусій делегати заявили, що подальше перебування в РФ територій компактного проживання ерзі означає остаточне зникнення ерзі як народу: „Жоден аспект політики

Представники народу ерзя

Російської федерації або Республіки Мордовія не спрямований на збереження ерзянського народу, його національної ідентичності, культури, мови, релігії. Крім того, політика Кремля щодо ерзі, як і інших фінно-угорських народів, спрямована на якнайшвидше розчинення в російському етносі. Російська федерація проводить політику прихованого етноциду щодо ерзі“.

Ерзяни не лише звинуватили російську владу в етноциді, а й прямо заявили про своє бажання створити окрему державу, детально окресливши її кордони, політичну форму та державний устрій. До території держави увійдуть землі Республіки

Мордовія, Пензенської, Ульяновської, частини Нижегородської, Рязанської та Самарської областей. Держава матиме такий адміністративний устрій: вісім кантонів (з них – два татарські національні) і автономна Мокшанська Республіка. Столицею федерації буде Саран Ош. Затверджено державний герб і гімн.

З'їзд також постановив, що до здобуття незалежності Ерзянського Мастора боротьбу ерзянського народу за самовизначення очолить народні представницькі органи та головний староста. У формуванні представницьких органів можуть брати участь лише ерзяни. З'їзд визнав ерзянами тих, хто відкрито і публічно заявляють про свою приналежність до ерзянської нації та можуть довести свою спорідненість з особою ерзянського походження – незалежно від рівня родинних зв'язків. Також ерзянин – це людина, яка оволоділа ерзянською мовою на рівні, достатньому для вільного спілкування, і визнає себе частиною ерзянської нації – не маючи навіть краплі ерзянської крові.

Конгрес засудив вторгнення Росії в Україну, мобілізацію на землях корінних народів, висловив солідарність з протестувальниками в Дагестані, Якутії та інших колоніальних республіках, підтримав декларацію про деколонізацію Росії, прийняту в Празі 23 липня 2022 року на Форумі вільних народів Росії та закликав усі поневолені народи Російської федерації до боротьби за розвал імперії та утворення незалежних держав на окупованих землях цих народів.

Гостями конгресу були комі, карели, іжорці та марійці. У кулуарах були помічені естонські політики і навіть військові, які приїхали в Отепаа провести серію закритих зустрічей.

Річна конференція...

(Закінчення зі стор. 8)

російського вторгнення в Україну.

Дар'я Глазкова здобула ступінь магістра з європейських і російських справ, слов'янських студій в Університеті Торонто, сертифікат від Гарвардського літнього інституту та має два ступені бакалавра: з людської географії та з історії з Університету Торонто і з філології (англійська мова та література) з Одеського державного університету ім. Мечникова. Її дослідження зосереджені на змінах міського пейзажу Одеси в роки після Революції Гідності та в результаті декомунізації в Україні, а зокрема після сучасного вторгнення Росії в Україну.

Катерина Давудян у вересні 2021 року розпочала свій докторський ступінь з аналітичної хемії в Університеті Торонто. Крім того, вона є визнана та

талановита художниця та письменниця, яка розглядає теми жіноцтва, стійкості, мистецтва, письменництва, науки та багато інших.

Калина Сомчинська – незалежна дослідниця та історик мистецтва, що проживає в Едмонтоні. У 2021 році її найняв Український центр засобів і розвитку в університеті ім. Грента МакіОена, щоб вести проєкт усної історії „Місцеві наративи: життя, спадщина та місця українсько-канадської громади Едмонтона“. Зараз спільно з д-ром Іваном Павлом Гімкою редагує том Західноканадського збірника НТШ про українсько-канадське мистецтво та працює над незалежним дослідницьким проєктом під назвою „Наші феміністські тітоньки: феміністичний активізм у громаді українців Канади та конференція „Другого вінка“. Сомчинська розповіла про основи свого сучасного дослідження, у тому числі про „Перший вінок“ – перший в Україні феміністичний альманах, вида-

ний у 1887 року у Львові Наталією Кобринською та Оленою Пчілкою. В Едмонтоні, в 1985 році, видано „Другий вінок“, з нагоди 100-річчя українського жіночого руху.

Мирослав Іваник закінчив Варшавський університет, після чого працював там науково-дидактичним викладачем на Факультеті славистики та прикладної лінгвістики. Іваник розповів про свою працю над архівом Євгена Пастернака, українського громадського і кооперативного діяча, інженера та історика– аматора у 33-ох томах, на який він несподівано натрапив і який зміг врятувати від можливого забуття.

Відеозапис вміщено на YouTube-каналі Товариства: https://www.youtube.com/@theshevchenko_scientificsoc94

Уляна Плавушак-Підзамецька – докторантка Педагогічної школи Університету Глазго, член дирекції, НТШ в Канаді

Комедія з українізацією...

(Закінчення зі стор. 6)

торка Іванова з Борисівського району на тому ж з'їзді нацменшин у 1932 році чесно визнавалася під бурхливі оплески присутніх: „Здається, легше українізувати всіх будь-кого, тільки не райпартактив. Це люди, яких легше покласти в могилу, ніж змусити говорити українською мовою“.

Під час Великого терору всі троє, Варейкіс, Малинов та Швер, виявилися „троцькістами“ і були репресовані, але їх цілком серйозно можна було б зарахувати і до махновців. Бо сам батько Махно, етнічний українець, не лише користувався у побутовому побуті виключно російською мовою, а й пристрасно протестував проти українізації. Влітку 1918 року на тодішньому російсько-українському кордоні Махно запитав, чи йдуть потяги з Білгорода і далі до Харкова, то один із залізничників порадив звертатися до них не російською мовою, а українською та замість слів „товариш“ говорити „шановний добродію“. Нестор Махно був вкрай обурений.

Цікаво, що за радянської влади Н. Махно став вважатися одним із символів українства поряд із гетьманом Мазепою.

Задуми центральної більшовицької влади щодо українізації набували щораз химернішого втілення в міру реалізації їх у російській глибинці. З усього арсеналу українізаторських заходів найбільші зрушення спостерігалися на ниві просвітництва: це

насамперед було пов'язане з достатнім фінансуванням шкільної сфери – а от на українізацію місцевого апарату влади грошей хронічно не вистачало.

Іронічне ставлення до українізації як до чогось екзотичного необхідно скоригувати саме з погляду фінансових можливостей українізаторів, які походили з двох джерел – з Наркомпросу РРФСР та від влади УРСР. Останні надавали щедрі „шефську допомогу“, спрямовуючи до російських регіонів за спеціальним розподілом сотні вчителів з України. Серед таких регіонів виявилася і Казахська АРСР, яка до 1936 р. входила до складу РРФСР. Там змогли українізувати близько 300 початкових шкіл та організувати три українські педтехнікуми.

Про те, як українізували інший педтехнікум у Їйську на Кубані, яскраво розповідав той, хто там навчався на початку 1930-их рр. відомий російський історик Микола Павленко (1916-2016): „На кубанській землі почали інтенсивно проводити українізацію: на будинках установ змінювалися вивіски українською мовою, викладачам дали рік для оволодіння нею. Відомі підстави для українізації Кубані існували – кубанські козаки були нащадками переселених сюди при Катерині II запорізьких січовиків, проте за півтора століття життя на Кубані, населення якої було до того ж розбавлене іногородніми, тобто російськими поселенцями, мова в тутешніх краях перетворилася на „суміш французької з нижегородською“.

А ще у справі українізації було багато формалізму та показухи, які непогано поєднувалися з тодіш-

німи педагогічними новаціями. Реальні проблеми тонули в оптимістичних реляціях про успіхи, що супроводжувалися бравурною статистикою з багатьма цифрами. Але до кінця 1920-их років Сталін та соратники стали частіше вказувати на небезпеку „буржуазного націоналізму“, а проблеми з масовою колективізацією змушували владу задуматися про долю українізаторських проєктів у РРФСР.

Втім, у 1931 році розпочалися активні процеси українізації у Далекосхідному краї, які очолив голова Далекосхідного крайвиконкому Афанасій Буценко (1889-1965). Для далекосхідних українців було завезено літературу українською мовою на 100 тис. рублів, Наркомпрос УРСР направив туди близько 300 вчителів, дев'ять міськрад промислових центрів України взяли шефство над районами Далекого Сходу, визнаними українськими. За короткий термін вдалося українізувати понад 700 далекосхідних шкіл.

Українізація на Кубані протрималася лише рік із невеликим. Постанова про хлібозаготівлі в Україні, Північному Кавказі та в Західній області“ від 14 грудня 1932 р. згадувала „небільшовицьку українізацію майже половини районів Північного Кавказу, за повної відсутності контролю за українізацією школи та друку“ та наказувала припинити українізацію на Кубані та до осені 1933 року повернути викладання в школах російською мовою“.

У результаті українізацію згорнули по всій території РРФСР, причому значно швидшими темпами.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відзначили 100-ліття „Лісових чортів“

Тарас Ференцевич

НЮ-ЙОРК. – Родина Великого племені „Лісових чортів“ відзначила 100-ліття. Ювілей планували ретельно, але спочатку завадила епідемія коронавірусу, а потім війна одвічного московського зла проти України.

Святкування планувалося у світовій шкалі, головню в Україні, і, пізніше, в супроводі з ЮМПЗ, організацію котрого очолив Василь Літепло.

Добрі починання обговорювалися під церквою св. Івана Хрестителя в Центрі української культури в Гантері, Нью-Йорк. Участь брали Адам Гапій, Тарас Ференцевич і Адріан Геврик. А. Гапій зібрав комітет з організації і зарезервував Український інститут Америки в Нью-Йорку. Т. Ференцевич, скарбник фонду ФПН (Фамілія по нитці), разом з комітетом поринув у вир організації.

У складі комітету були Аскольд Хемич, який відповідав за оголошення і афішування, за прикрашення залі відповідали Доріан Юрчук і Тарас Глум. Юрко Савицький приймав участь у

Пластовий курінь „Лісові чорти“ відзначає своє 100-ліття в Українському інституті Америки в Нью-Йорку.

підготовці і обговореннях. У день Костюмівки навіть найновіші питомці, гномики Данило Глум і Кирило Юрчук вітали гостей при вході.

Звичай костюмних балів, котрі розпочалися 95 років тому у Львові, надалі притягає небайдужих, свідомих, ідейних і позитивних членів нашої громади. Ця традиція, що наро-

дилися між світовими війнами в Україні і тривала лише кілька років на рідній землі, відродилася у Нью-Йорку у 1961 році з ініціативи старших пластуників.

Вони бажали відтворити легкі, веселі й забавні вечорниці своїх старших членів та єднати громаду „на чужині“. Протягом двох декад відбу-

лися майже 20 Костюмівок у нью-йоркській околиці. З нагоди 75-ліття куреня у 1997 року вдруге відновлено Костюмівку саме в Українському інституті Америки, під час якої відбулися святкова програма і ритуальні елементи всіх минулих забав: музики, смачний буфет і славний конкурс костюмів.

Цього року відзначали 100-ліття „Лісових чортів“ в особливій і болючій ситуації. Україна активно себе обороняє від північного агресора, який вісім років окупує території України і з лютого 2022 року атакує всю державу. І тому „Костюмівка-100“ на відміну від попередніх балів була благодійною акцією. Весь прибуток був призначений організаціям, які працюють щоб побороти агресора і відбудувати Україну.

Костюмівка відбулася 19 листопада 2022 року в Українському інституті Америки в Нью-Йорку. Було понад 80 гостей.

До джазової музики гурту „Ми́леко Trio“ (у стилі „Pink Martini“) зібралися „Лісові Чорти“ з чортесами, пластуни (серед них „Лісові Мавки“, „Тисовські“, „Хрестоносці“, „Спартанки“, „Греблі“, „Вовкулаки“ і „Буриверхи“) і вболівальники Великого племені „Лісових чортів“.

Святкування відкрив Ігор Микита. Привітали гостей Велзевул Беркута, Панька, і Гльо-Гльо.

Завдяки тихій ліцитації, яку провадила Ксеня Пясецька-Ференцевич, та добровільним даткам зібрано понад 35 тис. дол. на боротьбу з „руснею“ і відбудову України.

„Лісові чорти“ відновили традиції костюмних балів.

Акція пам'яті під Білим домом

ВАШІНГТОН. – Представники української громади в США та активісти, які підтримують Україну в боротьбі за виживання, 22 грудня 2022 року влаштували акцію пам'яті під Білим домом, приурочену 300-му дню з моменту повномасштабного вторгнення Росії в Україну. Про це розповіла президентка „US Ukrainian Activists (USUA)“ Надія Шапоринська, яка долучилася до організації заходу.

Учасники акції закликали адміністрацію США оголосити Росію терористичною державою, аби покласти край будь-яким фінансовим надходженням в Росію і припинити спо-

нзувати терор та злочини проти українців.

Необхідно закрити російські телевізійні та радіоканали, щоби не поширювати кремлівську пропаганду в США, Європі та в будь-якій іншій країні світу.

Акція пройшла в пам'ять про загиблих у неспровокованій та жорстокій війні Росії проти України, а також на знак солідарності з мільйонами українців, які страждають від російських обстрілів у період морозної зими. Учасники вшанували хвилиною мовчання пам'ять усіх, хто полишив своє життя на захист України, а також провели молитву в

Представники української громади під час акції. (Фото: USUA)

солідарність з мільйонами людей, обстрілів росіян, які страждають від варварських

Укрінформ

ШУКАЄТЕ НАЙКРАЩІ ДИВІДЕНДИ?

Члени СУМА заробляють

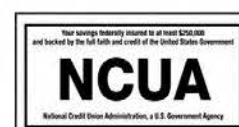
(As of 12/16/22)	Dividend	APY Rate	Min. Bal. to Earn APY
3-Month CD *	2.00	2.02	\$1,000
6-Month CD *	3.00	3.05	\$1,000
1-Year CD *	4.25	4.34	\$1,000
2-Year CD *	4.30	4.39	\$1,000
3-Year CD *	4.35	4.44	\$1,000
4-Year CD *	4.40	4.50	\$1,000
5-Year CD *	4.50	4.60	\$1,000
Money Market	2.25	2.28	\$50
Up to \$49,999			
Money Market	3.00	3.05	\$50
\$50,000 & Up			

* Shares and IRA Certificates with higher balances receive a bonus percentage (see website for details)
All rates are subject to change without prior notice.

Відскануйте QR для
найновішої
інформації

Зателефонуйте нам або
надішліть SMS
914.220.4900
або надішліть нам електронний
лист на адресу
memberservice@sumafcu.org

Main Office:
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
P: 914.220.4900
F: 914.220.4090

Spring Valley, NY branch:
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
P: 845.356.0087
F: 845.356.5335

Stamford, CT branch:
125 39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
P: 203.969.0498
F: 203.316.8246

New Haven, CT branch:
555 George St.
New Haven, CT 06511
P: 203.785.8805
F: 203.785.8677

www.sumafcu.org

ТЕКСТ І КОНТЕКСТ

„До“ і „після“...

Петро Часто

„Українська правда“, одне з провідних інтернет-видань України, досить несподівано відгукнулося на доволі слизьку політичну тему, котру досі порушували на Youtube-каналах лише найкритичніші до влади коментатори. Тому цей відгук заслуговує на окрему увагу. Заснована у квітні 2000 року Георгієм Гонгадзе газета після його жакливого вбивства у вересні того ж року в цілому не зійшла зі шляху якісної журналістики, однак, похвальне бажання дотримуватися загальносвітових професійних стандартів зробило „Українську правду“ значно поміркованішою, ніж на початках, нерідко – аж надто обережною в оцінках і висновках. Від 2019 року бачимо її вповні льояльною до президента Володимира Зеленського і його уряду.

Й ось 27 грудня головна сторінка „УП“ вистрілює таким недвозначним заголовком: „В Україні не залишилося жодного органу влади, на який не впливає Єрмак“. Підпису нема – це текст редакції, тобто таким чином підкреслена колегіальна точка зору. Головна думка подана в узагальненому вигляді: „Чинний керівник Офісу президента (ОПУ) Андрій Єрмак залучений у всі можливі питання внутрішньої та зовнішньої політики України... При цьому в українському законодавстві немає жодного документу, який би давав право голові ОПУ впливати на чиновників за межами Офісу“.

Окрему деталь подано не без іронії: „Ви думаєте, Кулеба – міністер закордонних справ? Телефон Єрмака – от Міністерство закордонних справ“.

Водночас цим текстом редакція „УП“ анонсує велику, з ґрунтовним розглядом декількох найважливіших тем, статтю Романа Романюка і Романа Кравця, присвячену загальним підсумкам 2022 року, року війни з Росією.

Один з її розділів має назву „Переродження Зеленського“ – і з його змістом погодиться кожен свідомий українець: після 24 лютого 2022 року президент став яскравим символом України, її боротьби за життя і свободу. Цього переродження ніхто не чекав – ні Москва, бо добре знала масштаби своєї „п'ятої колони“ в Україні, розгалуженість агентури, проросійськості українських державних чинів і відсутність потрібної для відсічі зброї; ні Європа з Америкою, де були певні, що Київ за декілька

днів впаде до ніг Путіна, і пропонували Зеленському політичний притулок; ні національно свідомі частина українського суспільства, яка від 2019 року застерігала, що „слуги народу“ не туди ведуть країну; ні, очевидно, й сам Володимир Зеленський, бо до 24 лютого не знав і не хотів знати душі свого народу. Але сталося те, що з Україною мало статися: чутлива артистична натура і вроджена інтуїція враз відкрили йому очі на правду життя, на правду історії. Душа президента зіллалася з душею народу.

Та знаємо, якою складною, суперечливою була і залишається українська політична реальність, як багато доводиться вживати неприємне слово – „але“...

Про це – далі у статті Р. Романюка і Р. Кравця: „Президент заслужено став уособленням українського спротиву, але в його команди існує чітка настанова зробити так, щоб інші кандидати на цю роль навіть не доходили до стадії „кастингу“. Це створює поки непомітну публічно, але досить сильну внутрішню напругу в команді та владі. Тому що люди, які так само своїми руками наближають перемогу, по суті, мають дуже обмежений потенціал на отримання заслужених визнання і пошани. Яскравий приклад – наелектризованість у стосунках між військовими командирами, включно з Головнокомандувачем ЗСУ Валерієм Залужним та керівництвом ОПУ. Щойно хтось стає „надто популярним“, він магічним чином різко зникає з медійного поля.“

Бо в українській боротьбі уже є одне обличчя, і ОПУ стежить, щоб воно залишалось єдиним.“

Ще глибше цю не нову для України проблематику автори заторкують у розділі „Абсолютизація президента“. Повномасштабна війна змінила також ситуацію в Кабінеті міністрів. Уряд і раніше був підконтрольний Офісові президента. Але зараз це наче спеціальний департамент ОПУ з питань виконавчої влади... І найцікавіша зміна в проблемі абсолютизації влади – це поява неофіційного, але реального віцепрезидента. Вплив голови ОПУ Андрія Єрмака неможливо порівняти з жодним його попередником. Ні Дмитро Табачник за часів Кучми, ні Віктор Балога за часів Ющенка, ні Сергій Льовочкін за часів Януковича – і близько не могли впливати на той масштаб проблем, якими нині займається Єрмак... На своїй посаді Єрмак зумів так вибудувати позиціонування і близькість з прези-

дентом, що політичний клас сприймає їх як одне ціле...

За іронією долі, пов'язаність з Зеленським не передає голові ОПУ великих симпатій з боку пересічних українців“.

Де вже тут говорити про симпатії: українці, котрі хоч щось розуміють в політиці, ненавидять Єрмака, добре розуміючи, що коли він тепер, в умовах війни, має в Україні такий вплив, то ще більшим цей вплив був до війни. Десь тут кореняться відповіді на неминучі запитання: як сталося, що Україна в день нападу Московії захистила свою столицю швидше грудьми патріотичних українців, аніж зброєю? Хто три передвоєнні роки роззброював Україну? Хто готував її до капітуляції? Хто і навіщо літав в Оман? Хто посилав Арахамію до Стамбулу приймати російські умови миру? Довга низка запитань! Тому наприкінці слід чекати ще незручнішого, але не менш логічного: чи справді йдеться про „двох“ президентів – до і після 24 лютого?

Щоб перевірити це, щирі прихильники Зеленського повинні знайти спосіб позбавити його вельми сумнівного, щоб не сказати гірше, довоєнного оточення, ні більше, ні менше – врятувати від Єрмака і єрмаківщини. Створити якісно нову ситуацію для України і для її президента: між народом і Зеленським не сміє бути жодної темної сили.

Варто спробувати! Хоч це буде дуже нелегко. Єрмак – „твердий горішок“, неабиякий психолог. Маючи досить підстав вважати українців за „лохів“, він сподівається, що й війна їх не змінить – вже он умлівають від „умілення“, чуючи з його уст „щирі патріотичні слова“.

Українці мусять отямитися! Отямитися вже сьогодні, а не завтра на Майдані! Ці „психологи“ дають вам нагоду відчувати себе на Майданах героїчною нацією, а поміж Майданами знов і знов беруть вас під ноги – в момент, коли ви найвище підстрибуєте від почуття виконаного обов'язку, вони спритненько висмикують землю з-під ваших ніг.

У Зеленського є тільки одна-єдина можливість залишитися президентом по війні – жити і діяти так, щоб батьки і матері полеглих в боях воїнів побачили в ньому свого сина.

Які ознаки мали б засвідчити, що він здатний на це?

Перша – скасування Офісу з усіма фальшивими „слугами“ і „кротами“.

Друга – одночасний з перемогою у війні розпуск Верховної Ради.

Третя – радикальне перезавантаження складу уряду, формування нового, схваленого європейсько-американськими економічними експертами.

Четверта – створення Стратегічної ради повоєнного розвитку Української держави, з залученням до неї найавторитетніших українців з військових, наукових, літературних, філософських, церковних і волонтерських середовищ.

П'ята – з віднайденням шляху в майбутнє призначити вибори до Верховної Ради для негайного ухвалення прогресивних законів, які дадуть поштовх для бурхливого, з активним приходом закордонних інвестицій, розвитку української економіки.

Які є шанси, що це все може здійснитися? Майже ніяких. Їх треба створити. Почати з того, що в наші „айтішні“ часи вже виглядає віджилим і тривіальним. Насправді – ні. Попри незмовкний галас безлічі охочих потеревенити в соціальних мережах, в українській спільноті були, є і будуть мислячі, чесні і відповідальні люди. Оскільки кожна така людина відчуває себе особистістю, то, звісно, має власні погляди на життя і довколишній світ. Але при цьому вони єдині щодо того, щоб „підняти червону калину“ і навіки розвіяти чорну журбу Матері-України.

Було б занадто нескромно – визначати, хто достойний цього списку, можу лише декількома прізвиськами дати зрозуміти, якого рівня загальнонародної довіри мали б бути ці особистості. Юрій Щербак, Валерій Чалий, Мустафа Джемільєв, Валерій Пекар, Володимир Єрмоленко, Микола Томенко, Павло Шеремета, Віталій Портников, Михайло Басараб, митрополит Борис Гудзяк, митрополит Епіфаній, головний рабин Моше Асман. Ймовірно, була б рація додати колишніх президентів, не беручи при цьому до уваги ні їхніх заслуг, ні „заслуг“.

Список має бути значним, навіть вичерпним. Саме в цьому полягатиме можливий вплив „Відкритого листа до президента Зеленського“.

А зміст – простий і ясний, як Божий день: „Пане Президенте, або Ви зрікаєтесь довоєнного антиукраїнського політиканства і з нашою та всенародною підтримкою починаєте творити історію нової, української України, інституційно розвинутої демократичної держави, або повоєнне українське суспільство обійдеться без Вас“.

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
 Established 1972
 Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
 e-mail: computopr@aol.com

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
In the East Village since 1983
 Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, divorce, wills and probate (New York matters only).
(By Appointment Only)
 140 Second Avenue
 New York, NY 10003
 212-477-3002
 zbmasyj@verizon.net
If 212-477-3002 landline busy, please call 201-247-2413

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

DNIPRO LLC.

Туристичні послуги: авіаквитки в Україну та інші країни • Пересилка пакунків, автомобілів та контейнерів в Україну та інші країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки

ROSELLE, NJ 645 W 1st Ave. Tel.: 908-241-2190 888-336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave. Tel.: 973-916-1543	PHILADELPHIA, PA 1916 Welsh Rd., Unit 3 Tel.: 215-969-4986 215-728-6040
--	--	---

Досягайте своїх цілей!
Заробляйте на високих
депозитних ставках.

ДЕПОЗИТНИЙ СЕРТИФІКАТ на один рік

*APY=Annual Percentage Yield. Dividends accrue on a daily balance. Less than 1 Year Certificates dividends post at certificate maturity. 1 year or longer Certificates dividends compound quarterly. Withdrawal before maturity is subject to penalty, as stated in Certificate Disclosure. Certificate rates are subject to change at any time. Minimum required Certificate amount - \$500. Yields are accurate as of 11/23/2022. Maximum certificate amount is \$1 million per member. Fees may reduce earnings.

4.06%
APY*

85,000+ ATMs БЕЗ ДОДАТКОВОЇ ПЛАТИ¹
ЗА ЗНЯТТЯ ГРОШЕЙ
А ЦЕ БІЛЬШЕ БАНКОМАТІВ, НІЖ В ТРЬОХ
НАЙБІЛЬШИХ БАНКАХ США
РАЗОМ ВЗЯТИХ!

Завдяки Selfreliance FCU ви отримуєте доступ до понад 85 000 безкоштовних¹ банкоматів у мережах ваших улюблених магазинів: Walgreens®, CVS® і 7-Eleven®. А це є більше ніж 3 найбільших національних банків разом взятих! В цих мережах ви не сплачуєте комісію за зняття коштів. Використовуйте карту у своєму додатку Selfreliance, щоб знайти найближчий до вас банкомат без сплати комісії.

¹Withdrawals from Allpoint®, MoneyPass® and Co-op® networks are surcharge free regardless of balance.

Find ATMs
and branches
near you

Selfreliance FCU

85,000

Bank of America

Chase

PNC

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Home Office:
2332 W. Chicago Ave.
Chicago IL 60622
773-328-7500

5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine, IL 60067 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale, IL 60108 630-307-0079

734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106 973-373-7839
558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981 973-887-2776

26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091 586-757-1980
11756 Charest St., Hamtramck, MI 48212-3059 313-366-0055
7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322 248-487-0330

SELFRELIANCE.COM

Історія прапора з Бахмута

Прапор України, який передав 22 грудня 2022 року Президент Володимир Зеленський конгресменам США, пошили за гроші Віри Вовк з Олександрії на Кіровоградщині, яка втратила на війні онука. Денис Карпенко загинув 15 квітня 2022 року внаслідок ракетного обстрілу російськими окупантами олександрійського летовища. Йому було 25 років. За шість днів до загибелі онук

Віра Вовк

одружився. Гроші, які в родині зібрали йому на весілля, жінка віддала на потреби Збройних сил України.

„Ми саме збиралися їхати на подову, і вона принесла до нашого координаційного центру гроші. Ми купили тканину та віддали місцевій швачці, яка пошила прапори“, – розповіла волонтерка Ірина Кабанова.

У вересні волонтери відвезли стяги під Херсон та передали бійцям

Денис Карпенко (Фото: Суспільне)

Віце-президент США Камала Гаріс (вгорі зліва) та спікер Палати представників Конгресу США Ненсі Пелосі тримають бойовий прапор, який передав їм з Бахмута Президент Зеленський. (Фото: Пресслужба Президента України)

57-ої бригади.

„Один прапор наш земляк з Олександрії поклав собі у бронезилет. Він воював з ним та вважав своїм оберегом. Потім з Херсона хлопців перекинули у Бахмут. Днями наш олександрієць пише мені, що прапо-

ра більше немає, бо військові розписалися та віддали його Президентові, коли той приїжджав у Бахмут. Сказав, єдине жалкує, що не встиг підписати на ньому, що він з Олександрії“, – розповіла І. Кабанова.

Укрінформ

Підсумки візити...

(Закінчення зі стор. 3)

мільйонів американців, його змогли подивитись та послухати десятки мільйонів людей по всьому світу, адже англійську розуміють сотні мільйонів, якщо не мільярди людей, а той же канал „CNN“ транслюється в десятках країн. У прямій мові зберігаються всі емоції, які вкрай важливі для сприйняття, особливо такими щирими людьми, якими є переважна більшість американців. Важко переоцінити важливість того, що пересічні американці почули з перших уст, що відбувається в Україні, глибоко відчули, що Україна бореться за ті самі цінності, які є засадничими для переважної більшості американців, на яких побудовані США – за свободу, за право людей бути вільними у вільній, демократичній країні. Виступ українського президента в Конгресі представники обох палат зустріли стоячи. 23 рази заля засідань вставала та аплодувала українському президентові. Він передав співголовам Конгресу український прапор із підписами українських воїнів, які захищають Бахмут, звідки щойно повернувся. В залі було повне розуміння того, що в Україні відбувається зіткнення людських цінностей і тваринної агресії, сучасної системи міжнародних відносин і неандертальської політики підкорення інших людей і націй, зрештою, добра і зла. Президент України говорив про прості, але зрозумілі речі. Україна в його особі дякувала США та простим американцям за всебічну фінансову та військову підтримку України, яких вона не мала. Адже насправді це не благодійність, а інвестиції демократичної Америки в міжнародну безпеку і стабільність світового порядку. Отримана зброя допомогла українцям не впасти від російської атаки переважаючими силами. Але, на жаль, цих озброєнь

абсолютно недостатньо, щоб українська армія могла здійснити повну деокупацію своїх територій, тимчасово захоплених російським агресором. Усім присутнім у Конгресі стало зрозуміло, що якщо ми всі хочемо якнайшвидше закінчити цю кровопролитну війну, то українська сторона без зволікань має належним чином озброєна сучасними видами техніки.

Виступ Президента України справив велике враження у всьому світі – навіть у Росії, і це допомогло Байдену зміцнити свою позицію від атак консервативних республіканців. Президент США використав цю можливість, щоб в урочистій атмосфері передати нарешті Україні перші установки ЗРК „Patriot“, які вона давно просила.

Це, звісно, дуже позитивний результат, проте залишилися й питання без відповіді. Під час пресконференції Байдена та Зеленського прозвучало запитання української журналістки: а чому б Америці не надати ракети далекої дії ATACMS, які могли б зупинити програму знищення української інфраструктури. Адже якби Україна мала такі ракети, то росіяни знали б, що за кожен удар, умовно, по Харкову чи Дніпру вони отримають у відповідь удар по Курську та Воронежу, а за удар по Києву – удар по Москві. Відповідь Байдена була досить ухильною. Він пояснював це тим, що він не може погодитися на максимальну програму надання Україні зброї, тому що це, за його словами, порушить, можливо, єдність Заходу, єдність НАТО та ЄС – тобто дав зрозуміти, що не всі союзники США по НАТО були б згодні з таким рішенням, пояснивши, чому вони можуть бути не згодні. Союзники Америки хочуть допомогти Україні, але не хочуть ескалації конфлікту і Третьої світової війни з Росією. Тобто Захід боїться відповісти наданням Україні ракет, здатних досягти глибини російської території, і це дуже слабкий та неперекон-

ливий момент у західній позиції. Хоча тут є цілком відмінна позиція Великобританії – Міністер оборони Великобританії Бен Воллес декілька днів тому заявив, що якщо США не наважуються надати ракети ATACMS, то аналогічної дальності ракети може надати Великобританія. Саме Великобританія відіграла і, головне, продовжує відігравати визначальну роль у підтримці України. У перші місяці гарячої фази війни саме позиція Бориса Джонсона, котрий перебував у той час на посаді Прем'єр-міністра Великобританії, вплинула на те, що всередині адміністрації Байдена перемогу здобула позиція Ллойда Остіна та Ентоні Блінкена у рішучій підтримці України, ніж відома досить обережна щодо Росії позиція помічника Байдена з національної безпеки Джейка Саллівана. І у такий критичний момент, який зараз склався у війні Росії проти України, Велика Британія може ще раз відіграти свою вирішальну роль.

І зараз, коли послідовники Макрона в Європі і Трампа в США говорять про необхідність збереження обличчя рашистської Росії, вони, звичайно, мають на увазі збереження хоч якогось стабільного і міцного миру після цієї війни. В дійсності ж збереження обличчя агресорові гарантує не міцний мир, а відкладену ненадовго війну – війну від безкарності світових злочинців! Насправді ж міцний мир в Європі настане лише тоді, коли напіврозпала в 1991 році імперія зла (за визначенням Президента Рейгана) кінцево розпадеться на національні складові і на території, власне історичної Московії, до влади прийде цілком демократичний уряд національного покаяння росіян.

Усвідомлення цього факту зараз абсолютно винятково важливе для того, щоб підтримка України демократичним Заходом була непохитною, щоб політики добре розуміли, що всіляко підтримувати Україну, допомагати зараз їй потрібно ще

більше!

На сьогодні вже офіційно на полях битв російсько-української війни після вторгнення 24 лютого 2022 загинуло понад 100 тис. російських військових. Але це, як не прикро, не надто хвилює московських пропагандистів і кремлівське керівництво. Москва спокійно переступила психологічний бар'єр у 100 тис. втрат своєї армії. Не виключено, що Путін готовий втратити ще набагато більше своїх солдат. Цифри з величезними втратами його зовсім не хвилюють. Кремлівський звір, як і берлінський у свій час, на превеликий жаль для нас і цивілізованого світу, готовий битися до останнього російського солдата. Тому тільки сучасна зброя в достатній кількості допоможе Україні перемогти кремлівського звіра, готового пожертвувати заради збереження своєї диктаторської влади можливо всім населенням РФ.

Зараз Київ просить Америку і Європу не вступати у війну, а лише надати такий рівень військової допомоги Україні, який дозволить повернути всі тимчасово окуповані території та вигнати всі окупаційні війська додому в РФ. Усі ці побоювання, що сучасне озброєння може потрапити до рук якихось міжнародних терористичних угруповань є вигадками Москви, щоб залишити українську армію без важкої зброї та здатності дати тверду відповідь російським агресорам. Саме про це йдеться у широко відомій нещодавній статті Головнокомандуючого ЗСУ генерала Валерія Залужного в журналі „Економіст“.

Для Джо Байдена як президента і як для людини, для США, як для країни, так і для більшості американців підтримка України є дуже принциповою. Саме тому, що Україна є демократичною країною, яка бореться за свою свободу, а разом з нею і за свободу всього вільного, демократичного світу. І майбутня перемога України буде перемогою усього вільного світу над вселенським злом.

Виступ...

(Закінчення зі стор. 3)

ху. І ні в кого у світі не повинно його бути.

Українці перемогли, і це дає нам сміливість, якою захоплюється світ. Американці перемогли, і тому вам вдалося об'єднати глобальну спільноту заради захисту свободи й міжнародного права. Європейці перемогли – ось чому Європа зараз найбільш сильна й незалежна, ніж будь-коли у своїй історії... Російська тиранія втратила контроль над нами й більше ніколи не впливатиме на наші думки.

Але ми маємо зробити все, щоб країни Глобального Півдня також здобули таку перемогу.

Я знаю: у росіян теж може бути шанс на свободу, лише коли вони переможуть Кремль у своїх думках.

Але битва досі триває. І ми повинні перемогти Кремль на полі битви.

Це битва не тільки за землю, за ту чи іншу частину Європи. Це битва не тільки за життя, свободу й безпеку українців чи будь-якого іншого народу, який Росія прагне підкорити. Це битва за те, у якому світі житимуть наші діти й онуки та їхні діти й онуки. Вона визначить, чи буде це демократія – для українців і для американців, для всіх.

Цю битву не можна заморозити чи відкласти. Її не можна ігнорувати, сподіваючись, що океан чи щось інше захистять самі собою. Від Сполучених Штатів і до Китаю, від Європи й до Латинської Америки, від Африки й до Австралії – світ надто взаємопов'язаний, надто взаємозалежний, щоб хтось один міг залишитися десь осторонь і водночас у безпеці, коли триває така битва. Наші дві нації є союзниками в цій битві.

І наступного року – вирішальний час у ній. Час, коли українська сміливість і американська рішучість мають гарантувати майбутнє нашої з вами свободи. Свободи людей, які стоять за свої цінності.

Пані та панове! Американці!

Учора, перед поїздкою сюди, у Вашингтон, я був на передовій, у нашому Бахмуті. У нашій фортеці на сході України, на Донбасі, яку російські військові та найманці штурмують безперервно з травня. Атаки щодня й щоночі. Але Бахмут стоїть.

Ще минулого року там жили 70 тисяч людей. Зараз там лишилися одиниці цивільних. Там немає місця, яке не було б полито кров'ю. Там не буває години, коли не звучав би страшний гуркіт артилерії. Там один окоп може по кілька разів на день переходити з рук у руки після кривавих боїв, іноді рукопашних. Але український Донбас стоїть.

Російська армія використовує проти Бахмута та інших наших прекрасних міст усе, що може. Перевага окупантів в артилерії дуже відчутна. У них у рази більше снарядів, ніж є в нас. Вони використовують у рази більше ракет та авіації, ніж ми будь-коли мали. Але наші сили оборони стоять. І ми всі пишаємося ними.

Російська тактика примітивна. Вони випалюють все перед собою. Вони нагнали на фронт головорізів. Вони відправляють „зеків“ на війну... Вони кинули все проти нас так само, як свого часу інша тиранія кинула все проти вільного світу у битві за Виступ. Подібно до того, як відважні

Представники діаспори на спільному засіданні обох палат Конгресу США.

американські солдати чинили опір і відбивалися від гітлерівських військ попри всі труднощі під час Різдва 1944 року, відважні українські солдати роблять те саме з військами Путіна цього Різдва. Україна стоїть і ніколи не здасться!

Ось це – лінія фронту: тиранія, яка не знає дефіциту жорстокості, проти життя вільних людей.

Ми потребуємо вашої допомоги, щоб не просто стояти в таких боях, а щоб переломити це. Щоб перемогти на полі битви.

У нас є артилерія. Так. Дякую вам. Чи її достатньо? Відверто – ні. Щоб Бахмут був не лише фортецею, яка відбиває атаки російської армії, а щоб російська армія повністю відступила, потрібно більше гармат і снарядів. У такому випадку, як і в битві під Саратогою, боротьба за Бахмут змінить перебіг і нашої війни за незалежність і свободу.

Якщо ваші „Патріоти“ зупинять російський терор проти наших міст, це дасть змогу українським патріотам повною мірою працювати на захист нашої свободи.

Якщо Росія не дістає до наших міст артилерією, вона намагається знищити їх ракетами. Ба більше, Росія знайшла спільника в цій геноцидній політиці. Це Іран. Іранські вбивчі дрони, які йдуть до Росії сотнями, стали загрозою для нашої критичної інфраструктури. Так один терорист знаходить іншого. І це питання часу, коли вони вдарять по інших ваших союзниках, якщо ми не зупинимо їх зараз. Ми повинні зробити це!

Я вважаю, що не має бути якихось табу між нами в союзництві. Україна ніколи не просила й не просить, щоб американські солдати воювали на нашій землі замість нас. Запевняю вас, що українські воїни чудово можуть самі керувати американськими танками й літаками.

Фінансова допомога також критично важлива. І я хотів би подякувати вам як за фінансові пакети, які ви вже надали нам, так і за ті, щодо яких ви, можливо, ухвалите рішення. Ваші гроші – це не благодійність. Це інвестиція у глобальну безпеку та демократію, до якої ми ставимося найвідповідальніше.

Росія може зупинити цю агресію, якщо захоче. Але ви можете прискорити нашу перемогу, я знаю це. І вона доведе будь-якому потенційному агресорові, що вже нікому не вдасться порушити кордони іншого народу, чинити звірства й царювати над людьми проти їхньої волі.

Наївно чекати кроків до миру від

Росії, якій подобається бути державою-терористом. Росіяни ще отруєні Кремлем.

Відновлення міжнародного правопорядку – наше спільне завдання. Нам потрібен мир. Україна вже дала відповідні пропозиції, і щойно я обговорював їх із Президентом Байденом – нашу формулу миру. Десять пунктів, які можна й треба реалізувати заради нашої спільної безпеки, гарантованої на десятиліття вперед. І саміт, який можна провести, – я радий відзначити сьогодні, що Президент Байден підтримав цю нашу ініціативу. Кожен із вас, пані та панове, може сприяти в її реалізації. Щоб лідерство Америки залишалося беззаперечним, двопалатним і двопартійним.

Ви можете посилювати санкції так, щоб змусити Росію відчувати, наскільки руйнівна її агресія. У ваших же силах – допомогти нам притягти до відповідальності всіх, хто розв'язав цю неспровоковану й незаконну війну. Зробімо це! Хай держава-терорист відповідає за терор та агресію й відшкодує всі завдані війною збитки.

Хай світ бачить, що Сполучені Штати – тут!

Пані та панове! Американці!

За два дні ми будемо святкувати Різдво. Можливо, при свічках. Не тому, що так більш романтично. А тому, що не буде світла. Мільйони не матимуть ні опалення, ні води. Все це буде наслідком російських ракетних і безпілотних ударів по нашій енергетичній інфраструктурі. Але ми не скаржимося.

Ми не дивимося, кому легше. Ваш добробут є результатом вашої національної безпеки, результатом вашої боротьби за незалежність і ваших численних перемог.

Свою війну за незалежність і свободу ми, українці, також пройдемо гідно та успішно.

Ми святкуватимемо Різдво. І навіть якщо не буде електрики, світло нашої віри в нас самих не згасне.

Якщо будуть російські ракети, ми зробимо все, що можемо, щоб захиститись. Якщо будуть іранські дрони й нашим людям доведеться йти в бомбосховище ввечері перед Різдвом, українці й там сядуть за святковий

стіл і підтримають одне одного. І нам не обов'язково знати бажання кожного, оскільки ми знаємо, що всі ми, мільйони українців, прагнемо одного – перемоги. Лише перемоги.

Ми вже збудували сильну Україну – із сильними людьми, сильною армією, сильними інституціями. Разом з вами!

Міцні гарантії безпеки для нашої держави, для всієї Європи та світу розробляємо. Разом з вами!

І так само разом з вами поставимо на місце кожного з тих, хто кинув виклик свободі. Це буде фундаментом захисту демократії у Європі та світі.

Зараз, перед Різдвом, у ці особливі дні я хочу подякувати вам. Усім вам.

Дякую кожній американській родині, яка цінує тепло свого дому й бажає такого ж тепла іншим людям. Дякую Президенту Байдену й обома партіям у Конгресі та Сенаті за неоціненну допомогу. Дякую вашим містам і громадянам, які цього року підтримали Україну, які приймали наших людей, які вивішували наші прапори, які діяли, щоб допомогти нам.

Дякую! Від кожного, хто зараз на фронті. Від кожного, хто чекає перемоги.

І саме зараз доречно згадати слова великого Президента Сполучених Штатів Франкліна Делано Рузвельта: „Американський народ використає всю свою праведну потугу в ім'я досягнення цілковитої перемоги“. Переможе й український народ. Абсолютно. Я знаю, що все залежить від нас. Від Збройних сил України! Але як багато залежить від світу! Як багато у світі залежить від вас!

Коли я був учора в Бахмуті, наші герої передали мені прапор. Бойовий прапор. Прапор тих, хто захищає Україну, Європу та світ ціною своїх життів.

Вони попросили мене передати цей прапор вам – Конгресу Сполучених Штатів Америки, членам Палати представників і сенаторам, чий рішення можуть урятувати мільйони людей.

Нехай же ці рішення будуть ухвалені! Нехай цей прапор буде у вас, пані та панове! Цей прапор символізує те, що ми переможемо в цій війні. Ми стоїмо, ми боремось і ми виграємо. Бо ми – разом. Україна, Америка й увесь вільний світ.

І останнє. Нехай Бог береже наші мужні війська та громадян! Нехай Бог назавжди благословить велику Америку! Щасливого Різдва та щасливого переможного нового року! Слава Україні!

	МАРІЯ ДРИЧ
	Ліцензований Продавець Страховання Життя
	MARIA DRICH
	Licensed Life Insurance Agent
	Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054	
Tel.: 973-292-9800 ext. 3035	
e-mail: mdrich@unainc.org	

	ОКСАНА СТАНЬКО
	Ліцензований продавець Страховання Життя
	OKSANA STANKO
	Licensed Life Insurance Agent
	Ukrainian National Assn., Inc.
Tel.: 908-872-2192	
email: stankouna2@gmail.com	

ARKA
Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

Заява МЗС України...

(Закінчення зі стор. 1)

Думка Юридичного радника Секретаріату ООН щодо правових підстав перебування Росії в ООН також не підміняє чинний Статут ООН, і не могла слугувати основою для мовчазної згоди щодо прийняття Росії у члени ані для Секретаріату ООН, ані для держав-членів ООН, включно з членами Радбезу.

По суті, це був безпрецедентний випадок в історії ООН, коли країна нав'язала своє членство в Організації одностороннім рішенням, а країни-члени ООН були позбавлені статутного права висловити свою позицію шляхом голосування в Генеральній Асамблеї щодо прагнення РРФСР набутти членства у спосіб, не передбачений Статутом.

Сумнівним є і право Російської Федерації входити до складу ООН загалом, оскільки вона не відповідає основному критерію членства в Організації. Пункт 1 Статті 4 чітко зазначає, що членство в ООН відкрите для всіх миролюбних держав.

Дії Російської Федерації протилежні поняттю "миролюбності". Три десятиліття її незаконного перебування в ООН позначені війнами та захопленням територій інших країн, силовою зміною міжнародно визнаних кордонів, намаганнями задовольнити загарбницькі та неоімперські амбіції.

Україна нині потерпає від повномасштабного вторгнення Російської Федерації. Йому передували вісім років збройної агресії проти нашої держави.

Спроба Російської Федерації анексувати Автономну Республіку Крим та місто Севастополь, Донецьку, Запорізьку, Луганську та Херсонську області України внаслідок погрози силою або застосування сили, а також подальший військовий контроль та тимчасова окупація цих територій Російською Федерацією, є порушенням суверенітету, територіальної цілісності та політичної незалежності України, а також загально-визнаних принципів та норм міжнародного права.

Війна Російської Федерації проти України є безпрецедентним актом

порушення цілей та принципів Статуту ООН з часів його підписання у 1945 році та позбавляє Росію права називатися миролюбною державою.

Дії Російської Федерації у 2014 та 2022 році категорично засуджені міжнародним співтовариством. Про це свідчать, зокрема, дві резолюції Генеральної Асамблеї ООН "Територіальна цілісність України" від 27 березня 2014 року та "Територіальна цілісність України: захист принципів Статуту ООН" від 12 жовтня 2022 року.

Російська Федерація ігнорує будь-які спроби повернути її до тенет міжнародного права та принципу миролюбності.

Резолюція Генеральної Асамблеї ООН „Агресія проти України“ від 2 березня 2022 року закликала Російську Федерацію припинити збройну агресію проти України, деокупувати всі українські території, негайно, повністю та безумовно вивести всі свої збройні сили з території України в межах її міжнародно визнаних кордонів.

Міжнародний суд Організації Об'єднаних Націй 16 березня 2022 року наказав Російській Федерації негайно вивести війська з території України і припинити бойові дії.

Російська Федерація зухвало відмовляється виконувати обов'язковий наказ Міжнародного суду ООН та резолюції Генеральної Асамблеї ООН.

Офіційні заяви Кремля, якими він виправдовує свої авіаційні удари і ракетні обстріли, глобальний енергетичний шантаж і „голодні ігри“ шляхом блокування експорту української сільськогосподарської продукції, свідчать про те, що дії Росії є не лише геноцидом українського народу, але й стали прямою загрозою міжнародному миру та безпеці.

РФ регулярно здійснює терористичні акти проти громадян України та інших держав. Серед таких злочинів – збиття авіолайнера малайзійських авіоліній МН17, теракт під Волновахою, обстріли житлових кварталів мікрорайону Східний в Маріуполі, вибухи під час мітингу за соборність України у Харкові, вибухи у Харківському клубі „Стіна“, масовані ракетні обстріли критичної цивільної інфраструктури України та інші терористичні акти.

Географія злочинів Російської Федерації проти міжнародного миру та безпеки виходить далеко за межі України.

Йдеться і про продовження політики СРСР з незаконної окупації Північних островів Японії, а також підживлення нестабільності на теренах колишнього СРСР – Абхазія та Південна Осетія, Придністров'я, Нагірний Карабах, маніпуляції на тему нібито дискримінації російськомовних громадян в країнах Балтійсько-Чорноморського регіону, спроба державного перевороту в Чорногорії тощо.

Не слід забувати і про збройну агресію РФ проти Чеченської Республіки Ічкерія, окупацію її територій та злочин геноциду чеченського народу, а також про підтримку злочинного режиму Башара Асада та численні злочини проти сирийського народу.

Російська Федерація десятиліттями розпалює конфлікти в Африці, зокрема дестабілізує Буркіна-Фасо, Лівію, Малі та Центральноафриканську Республіку.

У корені всіх цих злочинів – не лише політика Російської Федерації з розпалювання конфліктів, але і системне блькування нею рішень, необхідних для їхнього розв'язання.

З 1991 року Російська Федерація 31 раз застосувала вето в Раді Безпеки ООН, що майже вдвічі більше, ніж будь-який інший постійний член Радбезу.

Яскравими прикладами цього зловживання правом вето стали блькування резолюції про створення трибуналу щодо розслідування за фактом збиття літака Малайзійських авіоліній рейсу МН17; визнання масових вбивств у Сребрениці як геноциду і передумови для національного примирення в Боснії та Герцеговині; реагування на політичну та гуманітарну ситуацію у Венесуелі; продовження мандату спостережної місії ООН в Грузії в критичний для країни момент; посилення санкційного режиму щодо КНДР, а також 16 резолюцій щодо Сирії.

На нинішньому етапі агресії, Російська Федерація, яка відчуває свою повну безкарність, перейшла до шантажу міжнародної спільноти погрозами застосування ядерної зброї.

Це лише питання часу, коли дії РФ дискредитують та зруйнують усю

систему ООН – єдину і безальтернативну глобальну міжурядову інституцію, яка об'єднує за столом переговорів усі держави світу.

Питання долі Росії в ООН має вирішуватися в загальному контексті її відповідальності за грубі порушення норм і принципів міжнародного права, а також за злочини, які вчиняються на території України, зокрема за воєнні злочини та злочини проти людяності, а також злочин геноциду.

Україна закликає держави-члени ООН відновити застосування Статуту ООН у питанні легітимності перебування Російської Федерації в ООН, позбавити РФ статусу постійного члена Радбезу ООН та виключити її з ООН у цілому.

Виходимо з того, що усунення Російської Федерації з Ради Безпеки ООН не матиме зворотної сили щодо попередніх рішень цього органу і не потягне за собою анулювання або перегляд резолюцій Ради Безпеки, ухвалених до цього часу.

Вважаємо, що керуючись принципом рівноправності членів ООН, Російська Федерація має пройти той же міжнародно-правовий шлях набуття членства в Організації, що й інші країни. При цьому, повернення Російської Федерації до ООН у майбутньому може розглядатися лише за умови дотримання нею критеріїв членства ООН. Дотримання визначеної Статутом процедури відновить право кожної держави-члена проголосувати у Генеральній Асамблеї щодо доцільності прийняття Російської Федерації до складу ООН – статутне право, якого вони були позбавлені 31 рік тому.

Лише після виконання Росією умов членства в Організації, що містяться в пункті 1 Статті 4 Статуту ООН, можна розглядати прийняття Росії в члени через рішення Генеральної Асамблеї ООН за рекомендацією Ради Безпеки ООН, як це передбачено пунктом 2 Статті 4 Статуту ООН.

Україна ініціює комплексний процес, спрямований на досягнення цілей цієї заяви, та у цьому контексті готова до взаємодії з іншими країнами для спільного захисту Статуту ООН і міжнародного права від руйнівного впливу Російської Федерації.

Опубліковано 26 грудня 2022 року.

Про передання...

(Закінчення зі стор. 4)

ескалації з боку Росії постачання Києву сучасних танків і літаків, а також далекобійних ракет АТАСМС та ударних безпілотників великого радіусу дії.

Одна батарея „Patriot“ включає радар, пункт управління і вісім установок, кожна з яких, залежно від типу боєприпасів, несе від 4 до 16 ракет з радіусом дії до 150 км, здатних більш-менш надійно перехоплювати як крилаті, так і балістичні ракети. Така батарея зможе прикрити від російських ракет Київ та центральні області України. Але щоб захистити всі великі міста та об'єкти критичної інфраструктури, знадобиться кілька батарей ПРО. У принципі тепер їх можуть поставити американські союзники, зокрема, Польща та Німеччина, в яких після рішення Байдена розв'язані руки. Але чи захоче Канцлер Олаф Шольц відправляти „Петріоти“ до України?

Американські системи ПРО збивають не лише ракети, а й літаки. Тому поява „Петріотів“ вплине не лише на захист енергетичної інфраструктури, а й на ситуацію на полі бою, оскільки російська авіація змушена буде діяти на більшій відстані від кордонів України, і ефективність авіаційної підтримки російських наземних військ також знизиться.

Нині союзникам, які постачають Україну зброєю, доводиться вирішувати ще одну проблему. Як повідомляє „The Washington Post“, за місяць США виробляють 14 тисяч 155-міліметрових снарядів, тоді як Україна щодня витрачає близько 7 тисяч таких снарядів. Це призводить до того, що російська артилерія стріляє набагато частіше за українську, хоча українці, маючи досконаліші системи озброєнь і снаряди, стріляють влучніше. Щоб вирішити цю проблему, американці розширюють снарядне виробництво та вмовляють союзників передати Україні частину своїх запасів і також розширити виробництво. Очевидно, тут потрібна тісна кооперація в рамках НАТО.

Президент України...

(Закінчення зі стор. 1)

почати поширювати позитивний досвід у світі, що допоможе забезпечити нові альянси, нові політичні та економічні зв'язки, зокрема з державами Африки та іншими країнами.

В. Зеленський подякував кожному й кожній, хто підтримує функціонування свого бізнесу, дає робочі місця та сплачує податки. Він наголосив, що фінансування Збройних сил України – це передусім внутрішній ресурс від податків українців, мит, облігацій та інших подібних джерел.

„Ми маємо підняти з руїн територію, на яку зайшли російські окупанти після 24 лютого. Так само відновлюватимемо нормальність життя на території Донбасу й Криму, які були незаконно окуповані у 2014 році й за час, що минув, доведені окупантами до катастрофи“, – сказав він.

Відновлення територіальної цілісності України йде поруч із метою звільнити всіх українців, яких утримують у російському полоні чи в

тюрмах, а також усіх, хто був силою депортований з України. Президент нагадав, що за час після 24 лютого Україні вдалося звільнити з російського полону 1,456 осіб, але попереду ще дуже багато роботи.

Україна має зробити так, щоб мільйони громадян, які знайшли притулок від війни за кордоном, не стали біженцями, а захотіли повернутися додому.

Глава держави також вручив присутньому в сесійній залі Верховної Ради командирові батареї HIMARS капітану Павлові Чернявському, який передав свою відзнаку „Хрест бойових заслуг“ Президентові США Джоозу Байдену, спеціальний символ – Command Coin, який лідер США передав українському військовому у відповідь.

Після виступу Президент України вручив державні нагороди українським захисникам, які були запрошені до парламенту. Нагороди з рук Президента отримали понад 30 військовослужбовців.

**Пресслужба
Президента України**

ГЕРОЯМ СЛАВА!

Воєнні втрати 2022 року: журналісти, актори, активісти

Мар'яна Рабченко

Україна ще визначиться, як вшанувати всіх, хто віддав за неї життя. Вічна пам'ять і вічна слава загиблим героям!

Скільки героїв загинуло, захищаючи Україну зі зброєю в руках, ми ще не скоро дізнаємось. Від початку повномасштабного вторгнення росії в Україну за даними Генерального штабу загинуло від 10 до 12,5-13 тис. військових. Всіх тут не згадаєш, хоча ми й ніколи їх не забудемо. Але серед них були актори, художники, режисери, 39 журналістів і 184 українських спортсменів. Згадуємо про тих, кого знали, про кого нам відомо.

6 березня в Ірпені загинув актор **Паша Лі**. Йому було 33 роки. Паша Лі – одна із зірок першого українського трилеру „Штольня“ та української версії шоу „Фабрика зірок-3“.

7 березня російські загарбники вбили голову Гостомельської громади **Юрія Прилипка** та двох його побратимів – волонтерів Руслана Карпенка та Івана Зорю, коли вони роздавали гуманітарну допомогу. Тіло загиблого голови військові злочинці замінували. Ю. Прилипкові був 61 рік.

13 березня **Максим Левін** був убитий росіянами біля села Мощун на Київщині. Він документував злочини окупантів. Його знайшли лише 1 квітня. Батькові чотирьох синів був 41 рік. Понад 10 років Максим пра-

цював у редакції LB.ua, співпрацював зі світовими агентствами. У серпні 2014 року, під час трагічного виходу українських військ з Іловайська, саме М. Левін був за кермом автомобіля, на якому вирвалися з під вогню четверо журналістів.

Після звільнення Київщини були знайдені тіла старости села Мотижин **Ольги Сухенко**, її чоловіка Ігоря – співзасновника сільського футбольного клубу „Колос“ та сина Олександра – екстремця футбольного клубу „Чайка“ (Петропавлівська Борщагівка) Олександра Сухенка. 23 березня Російські військові злочинці вивезли їх до місця свого базування. Росіяни катували полонених. Вся родина загинула від множинних вогнепальних поранень 24 березня.

28 березня в Ірпені росіяни вбили відомого українського боксера і дитячого тренера **Олексія Джунківського**. Йому було 39 років. У роки боксерської кар'єри Джунківський входив до складу збірної України, чотири рази став призером чемпіонатів світу серед військовослужбовців. Досягнув успіхів і на тренерській ниві.

31 березня в боях за звільнення міста Буча Київської області загинув колишній міський голова Сміли Черкаської області **Олексій Цибко**. Він очолював Смілу з 2015 по 2017 роки. Визнавався найкращим гравцем чемпіонату Німеччини з регбі. Згодом очолював Федерацію регбі України.

У ніч з 6 на 7 квітня в бою з російськими окупантами загинув **Олексій Янін**, борець „Азову“. Він був багаторазовим чемпіоном України по кікбоксингу.

28 квітня, внаслідок російського ракетного обстрілу Києва, загинула **Віра Гирич**, журналістка „Радіо Свобода“. Їй було 55 років.

29 квітня у бою на Харківщині загинув **Максим Мединський**, йому було 33 роки. М. Мединський пішов на фронт добровольцем ще у 2014 році. Брав участь в боях за Донецький аеропорт.

4 травня стало відомо про смерть журналіста, **Олександра Махова**, який загинув у бою під Ізюмом Харківської області. Йому було 36 років. О. Махов багато років працював на каналах „Україна“ та „Україна24“, висвітлював події на передовій.

9 червня в бою під Ізюмом загинув **Роман Ратушний**. 5 липня йому мало виповнитися 25 років. Роман був учасником Революції Гідності в 16 років, громадським активістом. З першого дня російського вторгнення брав участь в боях під Києвом, а потім воював на Сумщині та під Ізюмом.

31 липня під час ракетного обстрілу Миколаєва разом із дружиною

загинув **Олексій Вадатурський** – український бізнесмен, Герой України, засновник і генеральний директор агрохолдингу „Нібулон“, віцепрезидент Української зернової асоціації.

12 вересня у бою під Майорськом на Донеччині загинув **Олександр Шаповал** – заслужений артист України, соліст балету Національної опери України. Йому було 47 років. Воював гранатометником.

19 грудня, під мінометним обстрілом загинув артист ансамблю ім. П. Вірського **Сергій Шкварченко** – заслужений артист України.

20 грудня під Бахмутом на Донеччині загинув український режисер **Олег Бобало-Яремчук**. Йому було 44 роки. О. Бобало-Яремчук автор художньо-документального чотирисерійного фільму про Україну – „Серце Всесвіту“. У 2021 році вийшов його фільм „Українське кіно: становлення“.

21 грудня під Білогорівкою на Луганщині загинув активіст громадянського спротиву російській окупації Криму та колишній політв'язень **Генадій Афанасьєв**. Йому було 32 роки.

Київ

Звільняв Херсонщину від російських мін

Похорон Ігоря Мельника у Смілі. (Фото: Олександр Слєпцовський)

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – 16 грудня 2022 року в місті прощалися з поліцейським-вибухотехніком Ігорем Мельником, який 7 грудня загинув під час виконання службових обов'язків на Херсонщині. Тоді разом із ним підірвалися, потрапивши в міну пастку, під час проведення стабілізаційних заходів на каскаді ворожих мін та боеприпасів начальник Головного управління Національної поліції в Черкаській області Михайло Куратченко, кінолог Сергій Ненада та помічник чергового Уманського районного управління поліції Вадим Періжок. Ще четверо правоо-

хоронців з тяжкими пораненнями потрапили до шпиталю.

Згодом у шпиталі від отриманих поранень померли Віктор Мазуренко та Михайло Пустовіт.

Жалобна церемонія відбулася в Будинку культури Сміли. Панахиду за убитим відправив капелан ПЦУ о. Михайло.

Міський голова Сміли Андрій Ананко на похороні героя знайшов особливо потрібні слова, бо він особисто знав Ігоря. Щирі і зворушливі слова знайшли голова Черкаської районної військової адміністрації Валерія Бандурко, виконавчач обов'язків керівника черкаської поліції Владислав Вінник.

KULINSKI MEMORIALS

809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835

Tel. 800-458-5467 • 908-722-3130 • Fax 908-253-0027

KulinskiMemorials@msn.com • KulinskiMemorials.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 кольорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від Українського цвинтаря св. Андрія у С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

UNION FUNERAL HOME LYTWIN & GRILLO

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Nicholas J. Grillo, Manager

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА І СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

VARSHAVSKY MONUMENTS

1152 Route 10 West, Suite N, Randolph, NJ 07869

862-219-5344

E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ — МАВЗОЛЕЇ

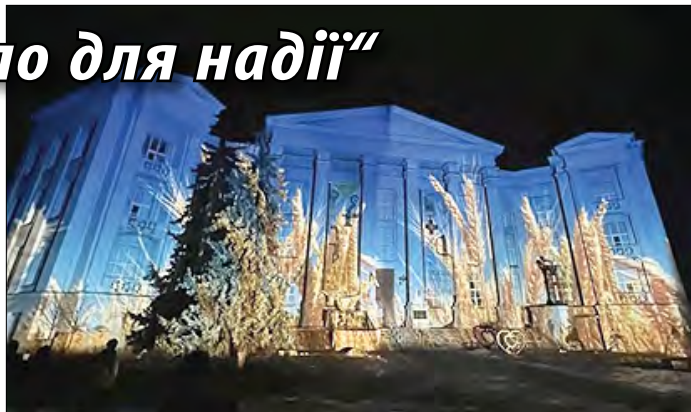
Великий вибір граніту • Індивідуальний дизайн
Гравірування на граніті • Керамічні фотографії на пам'ятники
Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

„Різдвяне світло для надії“

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – На низці найвідоміших будівель Києва напередодні Різдва з'явилися світлові проєкції з українськими державними символами, абстракціями на різдвяну тематику, вишиванками та соняшниками. 23 грудня 2022 року засяяли Андріївська церква, Дзвіниці Михайлівського Золотоверхого монастиря та Софійського собору і Національний музей історії України. Метою художника зі світла Геррі Гофштеттера – автора цих інсталяцій – принести українцям надію та світло у темні дні. Разом із командою з чотирьох осіб та власним електрогенератором художник дарував світлу радість в Україні протягом різдвяних вечорів – 24 та 25 грудня.

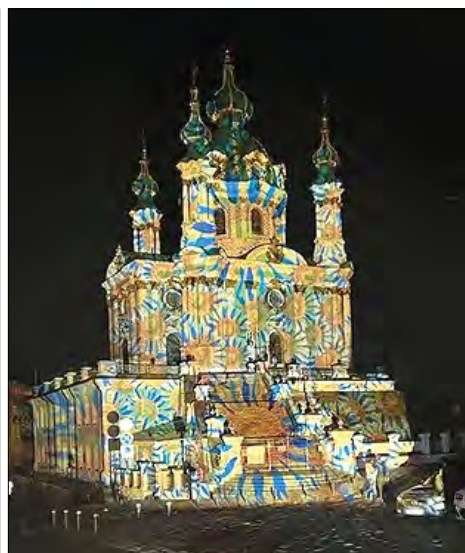
Г. Гофштеттер відомий світловими роботами по всьому світу. Він створював освітлення гори Маттергорн у Швейцарії, проєкцію „Титаніка“ в його оригінальному розмірі на одному з айсбергів в Арктиці на честь 100-річчя з дня трагедії. 22 лютого 2022 року, в китайський рік Тигра, мистець відтворив зображення тигра довжиною 5.3 км на одній з головних вершин Бернських Альп.

Світлові проєкції на Національному музеї історії України.

Світлові проєкції на Софійському соборі (ліворуч) та на Андріївській церкві.

Поштова марка „Херсон – це Україна“

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 9 грудня у відділенні „Укрпошти“ в продажі з'явилася поштова марка „Херсон – це Україна“, автор Андрій Сагач. На марці зобра-

жене графічне втілення скибки кавуна як символу міста й області, на якій є сюжети, що супроводжували тимчасову окупацію міста: мирні мітинги, будівлі у вогні, тортури від окупантів українських патріотів. На художньому конверті й листівці проілюстровано протести мешканців. Невипадковою є форма насінинки, які виконані у вигляді ракет. Цією зброєю росіяни безжально обстрілювали Херсонщину та більшу частину України. На аркуші також видніється мапа із позначенням звільненого Збройними силами України Херсона, міста-героя.

Поштова марка „Херсон – це Україна“. (Фото: „Укрпошта“)

Ділимося сумною вісткою, що 26 грудня 2022 року в Арлінгтоні, Вірджинія, проживши 86 років, відійшов у вічність від ускладнень хвороби Альцгеймера

св. п.

Олександр Кортяк

син св. п. Ольги та Павла.

Олександр народився 1 червня 1936 року в Новій Русі, Дніпропетровська область, Україна. Його родина стала частиною української діаспори після Другої світової війни, емігрувавши до Бразилії, де він провів роки свого дитинства. Олександр одружився в Бразилії. Супружжя емігрувало до США та замешкало у Трентоні, Нью-Джерсі, де він став членом Української православної церкви св. Юрія. У США Алекс став комп'ютерним програмістом і згодом відкрив власний бізнес у сфері „information technology“, яким займався багато років, живучи в Бенсалемі, Пенсильванія.

У 2002 році Олександр разом з дружиною переїхав до Арлінгтону, Вірджинія, де він провів останніх 20 років свого життя. Всі, хто його знали, пам'ятатимуть його доброю та щедрою, щасливою та життєрадісною людиною.

У смутку залишилися:

дружина – Єда, з котрою прожив 66 років
діти – Борис і Марта

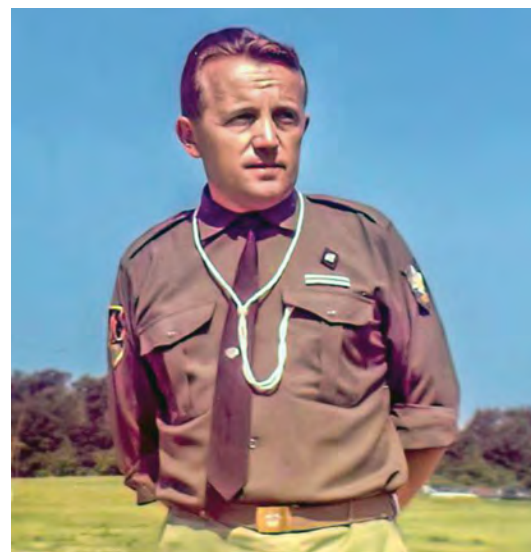
Вічна йому пам'ять!

Оголошення

Шановні читачі, родина Солюк просить Вас допомогти віднайти копії кількох українських кінострічок: „Чорноморці“ (16мм) та „Українське Різдво“ (16мм). Ці кінопроекти у свій час із добрими намірами віддав для перегляду Богдан Солюк, але, на жаль, їх не повернули після його смерті (1994 р.). Якщо у вас є хоч якась інформація про ці кінострічки, будь ласка, повідомте GeorgeS@SolukMediaArchive.com

Advertisement

„Тихо спи, без тривог...“

в 50-ту річницю відходу на Вічну Ватру
нашого найдорожчого і незабутнього
Мужа, Батька і Дідуса

св. п.

інж. Дмитра Пілецького

буде відправлена св. Літургія з Панахидою
в четвер, 9-го лютого 2023 р. Б.
в Соборі свв. Володимира і Ольги в Чикаго, Іл.
і в смт. Коропці, Тернопільська область.

„Скобиного Лету, Тобі, там на Висоті“

Дружина, діти і внуки

Ділимося сумною вісткою з приятелями,
знайомими і громадою, що 21 грудня 2022 року
відійшла у вічність наша найдорожча

св. п.

Світлана Андрушків-Луцька

нар. 1 січня 1943 р. в Станіславові

Світлана та її родина емігрували до Сполучених Штатів у 1950 році і
поселились у Нью-Йорку, де перебувала майже половину свого життя.

Отримавши ступінь магістра з бібліотекознавства в Інституті Прат,
Світлана працювала бібліотекарем у слов'янському відділі публічної
бібліотеки Нью-Йорка. Пізніше вона стала головним бібліотекарем і
директором архіву Наукового Товариства ім. Шевченка в Нью-Йорку і
працювала там понад 20 літ.

Світлана була довголітньою членкинею Союзу Українок Амери-
ки (Ньюарк), Пластового куреня „Ті, що греблі рвуть“, брала участь у
організації Рух (Ньюарк), намагаючись допомогти побудувати краще
майбутнє для України. Вона була довголітньою парафіянкою Україн-
ської католицької церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Нью-Джерзі,
і була активна у багатьох організаціях для допомоги Україні.

У глибокому смутку залишилися:

чоловік	- Роман
син	- Павло з дружиною Марійкою
внучки/внуки	- Александра, Наталія, Християн та Адріан
брати	- Ден Луцький з родиною
	- Марко Луцький
племінниці	- Оксана Волощук з родиною
	- Христина Андрушків
кузини	- Тетяна Гаєцька з родиною
	- Ігор Гаєцький
	- Юрій Гаєцький

ближча і дальша родина в Америці та Україні

Похоронні відправи відбулися:

3-го січня, в Brunswick Memorial Home, 454 Cranbury Rd, East
Brunswick, NJ;

4-го січня, в Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя,
719 Sandford Ave., Newark, NJ, а відтак на цвинтарі св. Андрія, 280
Main Street, South Bound Brook, NJ.

Вічна їй пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо
родину і знайомих, що 1 листопада
2022 року на 103-му році життя
відійшов у вічність
Чоловік, Батько, Дідо, Прадід і Вуйко

св. п. Теодозій Гриців

Народився 28 травня 1919 року у Перемишлі.
Проживав дитячі літа над рікою Сян у селі Вовче.
Учень початкової школи ім. М. Шашкевича і гімназії
в Перемишлі. Під час Другої світової війни працював у фірмі Siemens
у Берліні. В 1949 році захистив дипломну працю і отримав магістерку
з фармакології на Українському Технічно-Господарському Інституті
в Мюнхені. У 1950 році емігрував до США і оселився у Нью-Йорку, де
приступив до хору „Думка“. В 1956 році одружився з Лукією Стойке-
вич і переселився до Філадельфії, де влаштував підприємство Globe
Parcel Service.

Покійний був громадським діячем, працюючи в Пласт-Прияті при
станції у Філадельфії, патріаршому русі, і був на дирекції Українсько-
го Освітньо-Культурного Центру в Дженкінстауні, Пенсильванія. Був
парафіянином церкви Царя Христа у Філадельфії і Непорочного За-
чаття в Елкінс Парку, Пенсильванія, а від 1996, церкви святого Андрія
в Пармі, Огайо. Від 2018 року жив в Ан Арбор, Мишиген.

У смутку залишилися:

- сини - Роман з дружиною Люсею, дітьми Дмитрієм і Дем'яном
з дружиною Клер і внучкою Маєю
- Ярема з дружиною Романом та дітьми Юстиною й Олексою

внук - Лукаш Ковч, син покійної Орести

сестра дружини Лукії - Марія Ганкевич та доньки:

- Дарія з чоловіком Данилом Бутенком та дітьми Лярисою
і Миколою
- Тамара
- Ксеня з чоловіком Матеєм Раковським та дітьми Емілією
й Адамом

племінники:

- Андрій з дружиною Зоряною та дітьми Марком,
Михайлом, Максиміліаном і Матеєм
- Тиміш з дружиною Миросею та дітьми Теренією, Захаром,
Орестом і Ніною
- Тарас з дружиною Адріаною та сином Денисом

родина в Польщі – син покійної сестри Ольги – Ярополк з дружиною
Іреною і діти:

- Арядна з чоловіком Яциком та дітьми Вікторією,
Ігором, Ксенею, Миколаєм.
- Марія з чоловіком Вітольдом Салданом та дітьми
Павліною і Кацпером.
- Ярослава з чоловіком Мирославом та дітьми
Патріцією і Александром.

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів на могилу просимо складати по-
жертви через Разом (Razom for Ukraine) на боротьбу
в Україні. (<https://www.gofundme.com/f/razom-for-ukraine-in-honor-of-theodosij>)

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

повідомляє своїх членів та громаду,
що 21 грудня 2022 р.
відійшла з цього світу

Член-кореспондент НТШ-А
Довголітня Директорка Бібліотеки НТШ-А

св. п.

Світляна Андрушків

народжена 1 січня 1943 р.
у Станіславові, Україна.

Навчалася:
у Pratt Institute

Працювала:
Slavic Division of NY Public Library in NYC
у Науковому Товаристві ім. Шевченка

Належала до:
Товариства прихильників Руху
Союзу Українок Америки
Пласту, курінь „Ті, що греблі рвуть“

Рідним складаємо співчуття.

Вічна їй пам'ять!

Управа НТШ в Америці

Ділимося сумною вісткою,
що в четвер, 22 грудня 2022 року,
відійшов у Божу вічність

св. п.

Ілія Войтина

народжений 15 травня 1932 року
в селі Ілків, Тернопільська обл.

Похоронні відправи відбулися в п'ятницю, 30 грудня,
в Українській католицькій катедрі св. Йосафата, а відтак
на цвинтарі св. Андрія в Пармі, Огайо.

У смутку залишилися:

- син - Ілія Войт з родиною
син - Александер з родиною

Вічна йому пам'ять!

Шановні читачі! Жалібні повідомлення з приводу відходу своїх
близьких і друзів просимо висилати на електронну адресу відділу
оголошень „Свободи“: advertising@ukrweekly.com

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

Обслуговуємо членів кредитівки та українську громаду з 1951!

Скористайтесь з наших Сертифікатів

**Також доступні інші
терміни!**

4.60% APY*
5 Year Certificate

4.44% APY*
3 Year Certificate

4.39% APY*
2 Year Certificate

4.34% APY*
1 Year Certificate

**APY - Відсотки у річному відношенні з денно нарахованою дивідендою. Штраф нарахований за передчасне закриття сертифікату. Мінімальна сума на відкриття сертифікату - \$500.00. Дивіденда може бути змінена в будь який час та діє з 11/19/2022 року.*

Телефонуйте:

Головний офіс:
Tel:(212) 473-7310

Асторія:
Tel:(718) 626-0506

Кергонксон:
Tel:(845) 626-2938

Лінденгирст:
Tel:(631) 867-5990

Юніондейл:
Tel:(516) 565-2393

Toll Free:(888) SELF-REL

Email: Info@selfrelianceny.org

Website: www.selfrelianceny.org